

Tulevaisuus

Sinun puolestasi
suunniteltu

S. 10–11

In Memoriam Kunniateekkari

Ossian Pellervo ”Ossi” Törrönen 2.4.1915 - 19.1.2009

Ossi Törrönen syntyi Helsingissä 1915. Hän kuoli 19.1.2009 sairauskohtaukseen Kirkkonummen terveyskeskuksen vuodeosastolla. Törrönen oli kuollessaan 93 vuoden ikäinen.

Valmistuttuaan vuonna 1937 Helsingin Liikemiesten Kauppaopistosta merkonomiksi, Törrösen työura alkoi silloisen Suomen Ilmapuolustusliiton (sittemmin Ilmailuliiton) Jämijärven lentokoulutuskeskuksessa taloudenhoitajana ja lentopäiväkirjanpitäjänä.

Ilmavoimien palveluksessa vietettyjen sotavuosien jälkeen ylikersantti Törrösen työura jatkui Vierumäen urheiluopistolla talouspäällikön virassa, josta hän siirtyi juuri ennen vuoden 1952 Helsingin olympialaisia Otaniemeen Teknillisen korkeakoulun teekkarikylän johtajaksi. Haaste oli nuorelle merkonomille kova, majoitettiinhan teekkarikylään kaikki Itä-Euroopan ja Neuvostoliiton urheilijat.

Olympialaisten jälkeen Törrönen jatkoi aina vuoteen 1969 asti teekkarikylän johtajana silmin nähdessä silloisen teekkarihengen mukanaan tuomasta monipuolisesta elämäntyylistä. Kunnianosoituksena tästä työstään Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan hyväksi hänelle myönnettiin vuonna 1957 ensimmäisenä henkilönä Teekkari h.c.:n arvonimi ja teekkarilakin käyttöoikeus. Otaniemessä Törrönen alettiinkin tuntea yksinkertaisesti Ota-Ossina. Ota-Ossin ehkä suurin haaste oli toimia TKK:n ylioppilaskunnan itse urakoi-man, maailmankuulun ylioppilastalo Dipolin raportoi-vana, osallistuvana konsulttina. Varsinaisen päätyönsä ohella Törrönen tunsikin suurta viehtymystä silloisten ja myös myöhempien aikojen teekkareiden järjestämiin ”jäyniin” ja oli niissä innokkaasti mukana. Ei varmaan-kaan syyttä häntä alettiinkin kutsua ”järjestetyn epäjär-jestyksen mestariksi”.

Kun opiskelijamaailma alkoi voimakkaasti politisoitua, Törrönen hakeutui vuonna 1969 ravintolayhtiö Vuoris-ton palvelukseen kiinteistöasioita hoitamaan ja veti siel-lä useita ravintolatoimintaan liittyviä kehityshankkeita, mm. Haikon Kartanon laajennuksen kylpylähotelliksi. Vuoristoyhtiöissä vietettyjen vuosien jälkeen Ossi Tör-rönen siirtyi eläkkeelle.

Vielä eläkepäivinäankin Törrönen osallistui aktiivisesti TKK:n ylioppilaskunnan järjestämiin tapahtumiin ja tällöin hän myös kirjoitti kolme erillistä muistelmateos-ta teekkarikylässä viettämistään vaiherikkaista vuosista. TKK:n ylioppilaskunta nimesi Otaniemessä sijaitsevan Otakaari 18:n asuintalon vuonna 2005 ensimmäisen kunniateekkarinsa mukaan Ossin Linnaksi.

Pentti Törrönen
Kirjoittaja on **Ossi Törrösen** poika

In Memoriam Ikiteekkari

Björn ”Nalle” Westerlund 27.1.1912 - 11.3.2009

*Me toimmimme kuolemme hiljaa kuin yö,
mutt’ työmmepä helmiä kantaa;
se kestää sit’ aikain ei aallokko lyö,
se lohtua rintaamme antaa.*

Keskiviikko 11.3.2009 jätti jälkeensä suuren au-kon rakkaan teekkariyhteisömmme riveihin. Teek-karien sydämenystävä, ikiteekkari, vuorineuvos Nalle Westerlund on poistunut joukostamme.

Nalle syntyi 1912 Hannoverissa ja opiskeli TKK:lla konetekniikkaa 1930-luvun alkuvuosina. Valmistuttuaan diplomi-insinööriksi vuonna 1935 hän aloitti työuransa Suomen Kaapelitehtaalla. Yrityksestä tuli myöhemmin osa Oy Nokia Ab:ta. Nalle teki pitkän uran Nokialla ja toimi yrityksen toimitusjohtajana vuosina 1967 - 1977. Nallen toi-mitusjohtajakautena Nokia päätti muun muassa panostaa vahvasti elektroniikkaan. Tarinan jatko onkin sangen tuttu. Työuransa ohessa Nalle ehti toimia muun muassa kauppa- ja teollisuusminis-terinä vuonna 1961.

Teekkarit olivat aina Nallen sydäntä lähellä, ja Nalle tuki teekkareita monella tapaa aina viimei-siin elinkuukausiinsa saakka. Nalle toimi muun muassa 40 vuotta TKY:n kunniavaltuuskunnas-sa. Toimessaan hän oli poikkeuksellisen aktiivi-nen ja seurasi suurella kiinnostuksella ylioppilas-kunnan toimintaa myös kokousten ulkopuolella. Nalle on läpi vuosien ollut tuttu ja tervetullut näky TKY:n toimistolla, jonne hän tapasi tulla aistimaan teekkariyhteisössä vallitsevaa henkeä

ja ylioppilaskunnan tilaa.

Nalle tarjosi asiantuntevaa tukeaan TKY:n järjes-tötoiminnan ja taloushallinnon johdolle, mutta vaati näiltä myös paljon. Hänen panoksensa oli keskeistä 1980-luvun alussa, jolloin hän toimi TKY:n taloudenhoidon uudelleenjärjestelyjen priimusmoottorina tehden itsenäisesti suuren määrän taustatyötä. Nalle toimi myös aktiivisena sovittelijana TTEY-kiistan alkutaipaleella.

Osoituksena Nallen kiistattomista ansioista teek-kariyhteisöä kohtaan myönsi TKY vuonna 2002 hänelle teekkareiden korkeimman kunnioituksen ja kiitollisuuden tunnuksen, Ikiteekkarin ketjun ja arvonimen. Ikiteekkarin arvonimi voidaan myön-tää vain yhdelle henkilölle kerrallaan. Nallea en-nen arvonimi on myönnetty vain kerran, legen-daariselle professori Bernhard Wuolteelle vuonna 1956. TKY:n kunniajäseneksi Nalle oli kutsuttu vuonna 1982.

Nalle omasi pitkän ja monipuolisen elämängo-kemuksensa myötä harvinaisen laajan yleissivis-tyksen. Henkilönä hän oli sydämellisen nöyrä ja helposti lähestyttävä sekä aidosti kiinnostunut nuorisosta ja sen näkemyksistä. Hänen kanssaan saattoi syventyä pitkiin keskusteluihin maailman

menosta. Keskustelukumppanina hän oli aina ta-savertainen ja monipuolisesti eri näkökulmia esille tuova. Hän osasi arvostaa kanssaihmissiään, eikä koskaan tehnyt itsestään numeroa, päinvastoin. Nallella oli ilmiömäinen kyky muistaa asiat, joista hänen kanssaan oli keskustellut, eikä hän koskaan epähuomiossa toistanut itseään. Niinpä jokainen keskustelu oli rikastuttava kokemus niin yksilöta-solla kuin yhteisön näkökulmasta.

Tapasin Nallen viimeksi helmi-maaliskuun vaihteessa hänen vastikään täytettyään 97 vuotta. Hän oli loppuun saakka reipas ja terävä-älyinen. Hänel-lä oli korkeasta iästään huolimatta tulevaisuuden suunnitelmia, jotka eivät valitettavasti päässeet toteutumaan. Viimeiset keskustelumme koskivat Aalto-yliopiston ja sen ylioppilaskunnan muodostumista, joista hän oli hyvin kiinnostunut. Hän luki paljon, ja oli vastikään syventynyt TTEY:n 60-vuotishistoriikin saloihin.

Kyynelen poskelleni herauttaen ja muutaman ker-ran suruani nielaisten jään kaipaamaan teekkaria isolla T:llä. Aitoa ihmistä, joka teki niin paljon meidän yhteisömmme hyväksi ja joka sydämestään rakasti meitä ja tekemisiämme. En voi kuin sitee-rata Polyteknikkojen marssin ensimmäistä säkeis-töä Nallen kunniaksi, sillä sanat kuvaavat häntä mitä täydellisimmin:

*Ei oo sukuuuruutta meill’ isien,
ei muistoja mainetta meillä,
mutt’ työmmepä laihon tuo kultahisen,
me huomenen kuljemme teillä.
On kalpamme tiedon ja oikeuden:
näin kulttuurikansojen myötä,
vain puolesta luonnon ja valkeuden
ja kunnian teemme me työtä.*

Nalle, sinua ikuisesti lämmöllä muistellen,
Marcus Nybergh, TKY:n pääsihteeri 2001-2003

Yhä useampi opiskelee kesällä

Taantuma kasvattaa kesäopetuksen suosiota

Teknillisen korkeakoulun tarjoaman kesäopetuksen määrä on tänä vuonna poikkeuksellisen suuri.

Viime vuonna TKK:lla järjestettiin kesän aikana 30 kurssia, tänä vuonna niitä on 40. Järjestettävien tenttien määrä on kasvanut viime vuoden 50 tentistä täksi kesäksi noin sataan.

TKK:n kesäopetusta koordinoivan avoimen yliopiston suunnittelija **Hanne Christensen** arvioi, että kesäopetukseen osallistuu tänä vuonna noin 700–800 tutkinto-opiskelijaa.

Christensenin mukaan yritysmaailmaa koetteleva taantuma on keskeinen syy tarjotun kesäopetuksen määrän kasvuun ja sen suosion lisääntymiseen.

Taantuma on aiheuttanut yrityksissä rekrytointikieltoja. Sen vuoksi aikaisempaa useampi TKK:n opis-

kelija on jäänyt ilman kesätöitä. Siksi he opiskelevat myös kesällä.

Toinen syy kesäopetuksen suosion kasvuun on, että vanhan tutkintosäännön opiskelijoiden on valmistuttava viimeistään keväällä 2010.

”Kesäopetuksen suosion kasvun huomaa selvästi ilmoittautumisten määrästä. Monet kurssit ovat täyttyneet välittömästi”, Christensen sanoo.

Christensenin mukaan laitokset ovat voineet itse päättää, mitä kurseja ne tarjoavat opiskelijoilleen kesällä. Tarjonta saattaa vielä kasvaa.

”Vielä on pari kurssia, joiden järjestämisestä neuvotellaan laitosten kanssa.”

Kesällä järjestettävät kielikurssit ovat erittäin suosittuja. Esimerkiksi ruotsin kurssit täyttyivät opiskelijoista muutamissa minuuteissa

ilmoittautumisajan alkamisen jälkeen.

Tänä vuonna kesäopetukseen sisältyy ensimmäistä kertaa tutkinto-ohjelmien yhteinen kandidaatin seminaari.

”Opiskelijat ovat kyselleet sitä laitoksilta, koska siitä saa paljon opintopisteitä. Seminaariin ilmoittautui välittömästi toistakymmentä opiskelijaa. Se on tarkoitettu ensisijaisesti opiskelijoille, jotka eivät ole kesätöissä.”

Christensenin mukaan opiskelijat ovat olleet tänä vuonna aikaisempaa aktiivisempia saadakseen haluamaansa opetusta. He ovat esittäneet laitoksille toiveita kesällä järjestettävistä kursseista.

Kesäopetukseen ilmoittautumisen alkoi 21. huhtikuuta. Kurseille voi ilmoittautua vielä viikkoa ennen niiden alkamista.

Tuomas Kokko

Konetekniikan opiskelija **Kalle Kyyrö** tekee opintoja kesällä, koska ei ole saanut töitä. ”Aika monella tuntuu olevan sama tilanne. Teen kesällä ainakin labrakursseja.”

9/2009

8.5.

4

Uneton yö ja sarastava syksy
Uudet edustajat tutustuvat toisiinsa

5

Otaniemen YTHS uhataan sulkea
Terveyspalvelut siirrettäisiin Töölöön

”Levittäminen ei ole varkautta”
Piraatit puolustavat tiedon vapautta

7

TKY:n hallitus kiertää maailmaa

Ruoho on vihreämpää naapuriohjelmassa
Ainetta vaihtavat lukevat pääsykokeeseen kahdesti

8-9

Hetket ovat luetut
Polyteekkari ehti täyttää seitsemän vuotta

10-11

Tulevaisuusvisioiden pitkä menneisyys

12

Astronautin paras ystävä

14-15

Omaksi ja muiden iloksi

16

Lounas à la trangia
Killat kilpailivat KockFightissa

17

Reaktorisydän sulautui taiteeksi

POLYTEEKKARI

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan lehti
Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002
Painosmäärä: 5 000 kpl

Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki

ISSN 1459-0816

Verkkolehti www.polyteekkari.fi

KANSI

Alvar Aalto

Teknillinen korkeakoulu, päärakennus

Perspektiiviluonnos noin 1953

Alvar Aalto -museo/piirustuskokoelma

PÄÄTOIMITTAJA

Janne Luotola

TOIMITTAJAT

Tuomas Kokko

Hannele Okkonen

ULKOASU JA TAITTO

Maija Kuismanen

YHTEYSTIEDOT

etunimi.sukunimi@polyteekkari.fi

ILMOITUSMYYNTI

Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat:

Pirunnyrkki Oy, 020 7969 580, www.pirunnyrkki.fi

Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset:

RC kustannus Oy, yhteyspäällikkö Karel Christensen

044 5000 450, karel.christensen@opiskelijamediat.fi

TKK:n ja TKY:n mainokset toimituksen kautta.

MEDIAKORTTI

www.polyteekkari.fi/mediakortti/

TOIMITUS

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo

toimitus@polyteekkari.fi, (09) 468 3307

JAKELU

Ota-Karjut, Intendentti J.Koivisto, ijkoivis@cc.hut.fi

Uneton yö ja sarastava syksy

Uudet edustajat tutustuvat toisiinsa

The Tiger -yökerhon seinälle heijastuu valkoinen ruutu, johon piirtyvät Aalto-ylioppilaskunnan edustajiston vaaleissa valituksi tulleiden nimet. Päivisin he ovat eri kampuksilla, nyt he ovat yhdessä.

Symbioosi-renkaan Kulttuuriliiton ehdokas **Janne Peltola** näkee nimensä listassa. Hän uskoo äänensä tulleen oman killan ja teekkaripeksin jäseniltä. ”Mulle voi tulla milloin vain juttelemaan – ja voi olla varma, että vien asioita eteenpäin.”

Peltola uskoo, että uudessa edustajistossa syntyy uusi päätöksentekokulttuuri, jossa hänellä on etua muun muassa siitä, että myös osa kyltereistä ja taikkilaisista on hä-

nelle jo tuttuja. Hän uskoo kaikkien voittaneen äänestystuloksessa. ”Toivon, että kylterit kokevat olevansa tasavertaisia yhteisössä.”

Suurimman vertailuluvun sai kylteri **Juhana Brotherus** iThink-liitosta Avainrenkaasta. Suosiota selittää ainakin osittain kyltereiden äänestysprosentti, joka kohosi 47,9:ään. ”Ne, jotka tuntevat, että on eniten menetettävää, aktivoituvat eniten.”

Brotherus kertoo Avainrenkaan pyrkineen saamaan mahdollisimman monta kylteriä läpi. ”Mutta minä en näkisi, että se olisi vain kauppislaisten etu.”

Ratas-renkaan Polytekarna-liiton ehdokas **Christian Peltonen** varmisti paikkansa. ”Olin todella tyytyväinen varsinkin siitä, että teekkarit saatiin uurnille.”

Vaalien äänestysprosentiksi muodostui 34,7. Teekkarien äänestysprosentti jäi kolmesta ylioppilaskunnasta alhaisimmaksi, 31,5 prosenttiin. Tulos on kuitenkin enemmän kuin vuoden 2007 edustajistovaaleissa, joissa teekkareiden äänestysaktiivisuus jäi 26,8 prosenttiin.

Peltonen uskoo uuden edustajiston luovan uuden kulttuurin, jonka tulee olla avoin ja keskustelevala. ”Valittujen pitää liikkua keskenään. Se on pieni joukko.”

Pienimmän joukon edustajistossa muodostavat taikkilaiset, joista suurimman vertailuluvun sai **Maija Astikainen** Symbioosi-renkaan Punavihreät-liitosta. Hän uskoo saaneensa äänensä taikkilaisilta ja aikoo myös ajaa heidän etujaan. ”Mutta haluan tasapuolisuutta, sitä että kaikki saavat jotain.”

Astikainen ei vielä tunne teekkareita tai kyltereitä ja pitää taikkilaisia uudessa edustajistossa vähemmistöasemassa.

Eniten ääniä, 81, kaikista ehdokkaista sai **Pipsa Penttinen** Jämerä-renkaan Luovasta Liitosta. Äänet tulivat todennäköisesti arkkitehti-osastolta. Muualta tulleista äänistä hän ei tiedä kuin kaksi: ”Toinen on sisko ja toinen vanha kämppi.”

”Kun TKY ei ole perustanut omaa erillistä yhdistystä, niin meillä teekkareilla on suurempi luottamus Aalto-ylioppilaskuntaan ja siihen, että sen konsepti toimii.” Pentti-

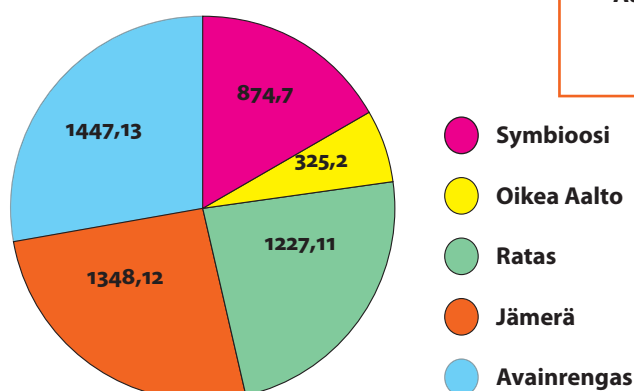
nen viittaa siihen, että kylterit ovat perustaneet toimintansa jatkajaksi Helsingin kauppatieteiden ylioppilaat ry:n ja taikkilaiset Taideteollisen korkeakoulun ylioppilaat TOKYO ry:n.

Ratas-renkaan Kone-liitosta läpi päässyt **Henri Lönn** otaksuu saaneensa äänensä erityisesti nuorimilta konetekniikan opiskelijoilta. Hän sanoo valvovansa teekkareiden etua mutta ajattelevansa TKY:n hallituksen Aalto-koordinaattorina myös koko Aalto-ylioppilaskunnan etua. ”Yliopiston rikkaushan on se, että kaikki otetaan huomioon ja luodaan kanssakäymistä kaikkien kesken.”

Edustajistotyöskentelyltä hän odottaa keskinäistä keskustelua. ”Toivon, että ryhmäkurikulttuuria ei syntyisi vaan olisi niin kuin meillä TKY:n edustajistossa, jossa jokaisella on oma ääni.”

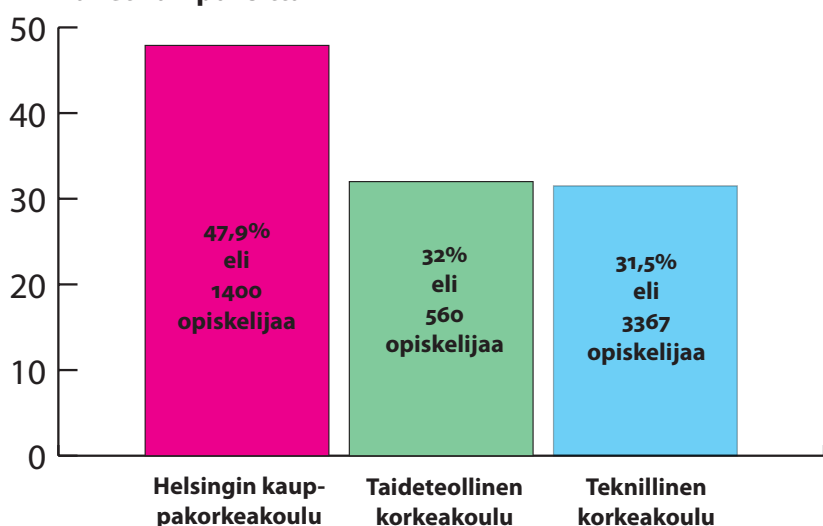
Janne Luotola

Vaalirenkaiden äänisaaliit

Äänioikeutettuja 15363
Äänestäjiä 5327
Äänestysprosentti 34,7

Äänet kampuksittain

”En ollut odottanut, että menisin heittämillä läpi. Olin positiivisesti yllättynyt ja aidosti iloinen”, **Henri Lönn** toteaa. Vaalitulosta pohtivat vierellä myös **Markus Ylänen** (vas.) ja **Mikko Hyppölä** (oik.).

Vempeleet vertailussa

Pelaajat asettavat ukkelinsa johonkin pöydällä seisovan maailmanpyörän koreista. Sitten moottori väännetään käyntiin ja korit alkavat heittelettiä akselin ympäri, kunnes ukkelit sinkoavat kyydistä. Pelin voittaa se, joka pysyy kyydissä kauimmin.

Jokivarren koulun 6A-luokan tekemä Mahtipyörä-peli oli yksi kolmestakymmenestä tuotoksesta valtakunnallisen Tämä toimii! -teknologiakilpailun finaaliissa Dipolisissa. Tehtävänä oli rakentaa annetuista materiaaleista mahdollisimman tekninen, kekseliäs ja liikkuva lelu.

”Hauskinta oli se, kun saatiin se toimimaan”, kuudesluokkalainen **Mike Valtonen** sanoo.

”Olimme huolestuneita moottorin jaksamisesta. Kevensimme maailmanpyörää, ja se lähti kulkemaan nopeammin. Oli hienoa, kun suunnitelmamme lähti pyörimään juuri niin kuin halusimme. Tai ehkä vähän liiankin vauhdikkaasti.”

Kaikkiaan 21 500 suomalaista alakoululaista ideoi ja valmisti 5 400 liikkuvaa lelua, mainokset niille ja työvaiheista kertovan päiväkirjan. Finaaliin osallistui 125 koululaista 30 tuotoksella. Neljän hengen ryhmät kilpailivat 1–3 ja 4–6-luokkalaisten sarjoissa.

Kilpailun varjolla kannustettiin oppilaskeskeiseen ja ongelmalähtöiseen oppimiseen, johon pyritään

Aalto-yliopistossa. ”Kilpailu ei ole tapahtuman ydinsana – tähänhan on tarkoitettu teknologian opetuksen toimintamalliksi”, tuomarina toiminut **Birgitta Ruuti** Teknologiateollisuus ry:stä luonnehtii.

Teknologia on kouluissa integroitu opintokokonaisuus, jota opetetaan eri aineiden tunneilla. ”Sen tavoitteena on, että oppilaat ymmärtävät teknologian merkityksen arkielämässä ja oppivat käyttämään ja hallitsemaan teknologiaa ja ymmärtämään sen vaikutukset.”

”Tämä toimi! -prosessi motivoi erityisesti niitä oppilaita, joille perusopetus ei aina tarjoa tarpeeksi haasteita”, Jokivarren koulun kilpailuryhmän opettaja **Suvi Salo** arvioi omaa luokkaansa.

Oppilaat ideoiivat ja valmistasivat työnsä keväällä viiden viikon aikana teknologian opetuksen puitteissa eri oppitunneilla. Tekemiseen tarvittiin ainakin matematiikan,

fysiikan, äidinkielen, kuvataiteen ja käsityön tietoja ja taitoja.

Voittajiksi kruunattiin nuorempien sarjassa Kauhajärven koulu Lapualta Snowball-työstään ja van-

hempien sarjassa Jyväskylän Normaalikoulu Spinneristään.

Janne Luotola

Emmi Isokirjo ja **Mike Valtonen** pistävät Mahtipyörään vauhtia. Kuka lentää kyydistä ekana?

Otaniemen YTHS uhataan sulkea Terveyspalvelut siirrettäisiin Töölöön

Ylioppilasterveys ry suunnittelee laajentavansa tilojaan Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiön (YTHS) Töölön toimipisteessä. Samalla säätiö harkitsee Otaniemen toimipisteen lakkauttamista ja toimintojen siirtämistä Töölöön.

Yhdistyksen on rakennutettava tarvitsemansa uudisrakennus kaavamääräysten vuoksi seitsemänkerroksiseksi, mutta säätiön Helsingin toimipisteellä on tarvetta vain neljälle kerrokselle ja säätiön hallinnolla vain yhdelle. Siksi jäljelle jäävään tilaan on suunniteltu Otaniemen tai Viikin toimipisteen siirtämistä.

TKY vastustaa Otaniemen toimipisteen siirtämistä Töölöön mutta puoltaa Töölön toimipisteen laajentamista. ”TKY pitää hätiköitynä näkemystä, jonka mukaan Otaniemen toimipisteen säilyttäminen ja uudisrakennuksen rakentaminen olisivat toisensa poissulkevia vaihtoehtoja”, ylioppilaskunnan sosiaalipoliittinen sihteeri **Liisa Lähteenaho** sanoo.

”TKY:n mielestä uudisrakennukseen on mahdollista etsiä ulkopuolisia vuokralaisia. Tämä vaihtoehto

pitäisi selvittää huolellisesti. Ulosvuokraus on myös uudisrakennuksen suunnittelusta vastaavan arkkitehdin mukaan mahdollista, lisäksi Ylioppilasterveys ry:llä on aiempaa kokemusta tilojen vuokraamisesta muille kuin YTHS:lle.”

Ylioppilaskunta puolustaa toimipisteen säilyttämistä Otaniemessä monilla perusteilla: Kaukaisemmassa tulevaisuudessa Aalto-yliopiston kampukset saatetaan siirtää kokonaan tai osittain Otaniemeen, ja opiskelija-asuntoja kaavoitetaan alueelle lisää. Terveyspalveluiden tarve on lisääntynyt myös jo olemassa olevan opiskelijamäärän keskuudessa, ja palveluiden siirtyminen kauemmas lisäisi kynnystä niiden käyttämiseen. Lisäksi ammattikorkeakouluopiskelijat kuuluvat tulevaisuudessa YTHS:n terveyspalveluiden piiriin.

”Päätöksen siirtämistä puoltavat Aalto- ja AMK-kysymys. Päätöksen tekemistä puoltavat taloudelliset ja toiminnalliset perusteet osana sopeuttamishjelmaa, joka on edellytetty rahoittajien taholta tekemään toukokuun aikana”, säätiön halli-

Ovet kiinni Otaniemen YTHS:llä?

tuksen puheenjohtaja **Lauri Korkeaoja** sanoo.

Siirtämis- tai siirtämättäjäättämispäätös tehdään hallituksen kokouksessa 14. toukokuuta. ”Olettaisın päätöksen olevan joko valtuutuksen

antaminen neuvotteluihin toimipisteen lakkauttamisesta tai kompromissina päätöksen siirtäminen tulevaisuuteen”, Korkeaoja arvelee.

Janne Luotola

”Levittäminen ei ole varkautta” Piraatit puolustavat tiedon vapautta

Patenttien ja tekijänoikeuksien nykymerkitys on kääntynyt niiden tarkoituksen irvikuvaksi, väittävät vapaan tiedonlevityksen puolustajat. Piraattipuolue ja muut alan aktiivit pitivät yleisötilaisuuden Helsingin yliopiston aulassa.

Nykyään suuri osa etenkin nuorista ihmisistä rikkoo lakia esimerkiksi ladatessaan musiikkia tai kopioidessaan ohjelmia netistä.

”Nykyinen tekijänoikeuslainsäädäntö on ristiriidassa kansalaisten oikeustajun kanssa”, Electronic Frontier Finland ry:n varapuheenjohtaja **Mikael Storsjö** väittää.

”Tekijänoikeuksia pitäisi katsoa kuluttajan näkökulmasta eikä teollisuuden intresseistä”, Piraattipuolueen puoluesihteeri **Arto Apajalahti** vaatii.

Apajalahti puolustelee piratismia kumoamalla väitteitä, joiden mukaan esimerkiksi musiikki- tai elokuvateollisuus kärsisi vapaasta levityksestä. Hänen mukaansa ilmainen levitys toimii mainoksena eikä vähennä teoskappaleiden ostamista.

”Pahimmat piraatit on parhaimpia asiakkaita teollisuudelle”, Storsjö yhtyy käsitykseen.

Neljä piratebay.org-sivuston taustalla toimivaa henkilöä tuomittiin huhtikuussa Tukholmassa vuodeksi vankeuteen ja maksamaan 30 mil-

joonaa kruunua eli vajaa kolme miljoonaa euroa vahingonkorvauksia.

Asianomistajana oikeudenkäynnissä oli 16 musiikki-, elokuva- ja pelialan yritystä, jotka vaativat yhteensä reilun 10 miljoonan euron korvauksia.

Apajalahti muistuttaa, että tuomion julistanut tuomari **Tomas Nordström** on muun muassa Ruotsin tekijänoikeusyhdistyksen jäsen, joten häntä on syytetty jääviydestä.

Apajalahti kertoo Suomen piraattipuolueen sivujen kävijämäärän 18-kertaistuneen oikeudenkäynnin aikana eikä usko, että piratismi vähentyisi tuomion seurauksena.

Helsingin yliopiston tutkija Marjut Salokannel painottaa, että sana ”tekijänoikeus” johtaa harhaan. Suomi kuuluu ”vapaan sopimusoikeuden varaan”, minkä vuoksi tekijät joutuvat usein luopumaan omista tekijänoikeuksistaan työnantajan tai kustantajan hyväksi.

Storsjö muistuttaa, että esimerkiksi Beatlesien kappaleiden tekijänoikeudet olivat yhdessä vaiheessa jopa **Michael Jacksonin** nimissä.

Apajalahti muistuttaa, että kun tekijänoikeuslainsäädäntö kehittyi, levitysrajoitusten pitkittämistä eivät kannattaneet tekijät vaan kustantajat.

Storsjön mukaan patenttijärjestelmä keksittiin aikoinaan siksi, että uudet keksinnöt tulisi kirjoitettua ylös niin, että tiedon leviäminen tulisi mahdolliseksi – eikä mahdottomaksi. Hän pitää hyvänä nykyesimerkkinä Google.com-hakukonetta, josta voi nykyään selata esimerkiksi kirjoja. ”Tiedon pitää olla vapaata.”

”Jotain tekijöillekin pitää taata mutta se pitää antaa suoraan heille eikä välikäsiä”, Storsjö linjaa.

Patentti- ja rekisterihallituksen linjanjohtaja **Pekka Launis** nauraa piraattien väitteille ja vaatimuksille. Hän muistuttaa, etteivät yritykset voi kehittää uusia tuotteita ilman, että ne pystyvät rahoittamaan kehitystyönsä. Rahoitusta voi saada vain myymällä yrityksen tuotteita.

Ilman patenteja nykyteknologia ei Launisen mukaan olisi kehittynyt näin pitkälle. Siksi järjestelmä ei tee teknologian levittämistä mahdottomaksi vaan nimenomaan mahdolliseksi. Lisäksi patentit ehkäisevät jo tehdyn kehitystyön uudelleen tekemistä. ”Patenttijärjestelmän peruseriaate on keksinnön julkistaminen. Näin järjestelmä toimii edelleen.”

”Halutaanko tässä palata keskiajalle alkemistien aikaan, jolloin piratismi oli yleismaailmallinen tapa, ideanikkarit haahuilivat pelokkaina

kellariloukoissaan ja maapallokin oli tämän johdosta vielä pannukakku?”

Janne Luotola

Arto Apajalahti, Marjut Salokannel ja Mikael Storsjö ovat yhtä mieltä siitä, että tietoyhteiskunnan lainsäädäntö on jäänyt ”vinyylilevyjen aikakaudelle”.

Palovaroit-timen ei tarvitse olla ruma

Olli Nuutilalla ja Tianyu Huangilla on takanaan Aalto Entrepreneurship Society (AES) Startup Talkoiden ensimmäinen päivä. He ovat tyytyväisiä saamaansa palautteeseen ja ideoihin, ja poikien oma yritys näyttää saavan yhä lisää vauhtia.

Nuutila ja Huang ovat jo aikaisemmin olleet yhteisessä ohjelmistoyrityksessä, mutta nyt päätettiin kokeilla jotain uutta. Arctic Alarms -startupin tuotteeksi valikoitui designpalovaroitimet, joiden eteen on nyt tehty töitä muutama kuukausi.

Aikaisemmin Arcic Alarmsin liikeideaa on jo esitelty AES:n ”pitchaus”-kilpailussa. Pitchauksella tarkoitetaan liikeidean esittämistä noin hissimatkan kestoisessa puheessa. Kilpailun tuomaristo ”ostikin” idean ja yritys onnistui samaan Tekesin aloittaville yrityksille tarkoitetun rahoituksen.

Nyt Arctic Alarmsin ja kolmen muun startupin liikeideaa puitiin edelleen avoimesti talkoohengessä. Mukana oli muita Aalto-yliopiston opiskelijoita ja muutama ammattilainen.

AES oli tilaisuuden järjestäjänä paikalla keräämässä palautetta omasta toiminnastaan. Ainakin Startup Talkoot ovat saamassa jatkoa syksyllä, ja itse asiassa samankaltaista toimintaa ollaan aloittamassa muualla. Tapahtuman alustajana toimineen **Peter Vesterbackan** mukaan muun muassa Stanfordissa ollaan pian käyttämässä jopa suomenkielistä talkootermiä.

Johannes Aalto

Pääkirjoitus

Elämä kuoleman jälkeen

Teekkareita houkuteltiin äänestämään Aalto-ylioppilaskunnan edustajiston vaaleissa muun muassa lauseella: ”Tuleeko wappu?” Toukokuun ensimmäisen tulosta ei tietenkään ollut kysymys vaan siitä, että jonkin yhteisön on otettava harteilleen teekkarikulttuurin ylläpitäminen.

Sama kysymys koskee myös Polyteekkaria. Jos tämä numero jää historian viimeiseksi Polyteekkariksi, mikä sitten toimii teekkarikunnan äänenä?

Uskon, että Aalto-yliopiston tuleminen vahvistaa entisestään osakunnan, kiltojen ja yksittäisten yhdistysten asemaa yhteisönä, joihin opiskelijat kotiutuvat. Toisaalta teekkarit löytävät itsensä laajemman opiskelijakunnan keskeltä ja huomaavat olevansa monessa

asiassa samassa asemassa muiden kanssa. Puhumattakaan yhteisistä kursseista.

Tekniset tieteet ovat vain yksi osa teekkarin elämää. Vapaa-aikaan kuuluvat esimerkiksi esteettiset elämykset ja arkeen rahahuolet. Nämä teekkarin elämän osa-alueet kuuluvat taas toisten tieteiden tutkimusalaan. On aika helppoa väittää, että kauppatieteelliset ja taideteolliset asiat koskevat myös teekkarin elämää ja kiinnostavat heitä.

Siksi uskon, että Polyteekkarin voi korvata uudella yhteisellä lehdellä. Kertomalla uuden ylioppilaskunnan asioista tuleva lehti kertoo myös teekkarien asioista.

Janne Luotola

Viimeinen sana

Polyteekkari in memoriam?

Nykytiedon valossa Polyteekkarin käsillä oleva numero saattaa jäädä lehden viimeiseksi, päättäen alkuvuodesta 2002 alkaneen kehityksen Polyteekkarin synnyttyä edeltäneiden lehtien – TKY:n tiedotuslehti Nyytisten ja Teekkarikylän oman lehden Otahuodon – toimintojen ja toimitusten yhdistämisessä. Polyteekkarin 4/2008 jutussa ”Mistä tulet, minne menet, teekkarilehti?” kerrottiin kattavasti teekkarilehdistön historiasta 1800-luvulta nykypäivään. Tarkastelu jätti kuitenkin tarkemmin käsittelemättä viimeimmän vaiheen: Polyteekkarin perustamisen jälkeisen kehityksen sekä lehden tilanteen lähestyttäessä monialaista Aalto-yliopistoa ja sen ylioppilaskuntaa.

Polyteekkarin kehittämisen kunnianhimoinen visio on ollut aidosti riippumaton ja journalistisesti laadukas julkaisu, perusajatuksena ilmestyminen parin viikon välein ja esikuvina Suomen johtavat ylioppilaslehdet. Käytännössä kehityksessä on ollut tyypillisiä alkuvuosien haasteita, lähtien konkreettisista toimintaresursseista ja kirjoittajapulasta sekä edeten lehden ja sen päätoimittajan hallinnolliseen asemaan ylioppilaskunnassa. Toisaalta vastaavista kysymyksistä voi lukea pian sata vuotta täyttävän Ylioppilaslehden numeroista jo 1910-luvulta, ja Suomen ylioppilaslehdistön mittakaavassa Polyteekkarin hiukan yli seitsemän vuoden taival on vasta todella lyhyt ajanjakso.

Polyteekkarin kehitys jää siis näillä näkymin kesken ennen kuin se on varsinaisesti edes alkanut, sillä vasta viime vuosina toimituksen työtä tukeva ja valvova toimitusneuvosto sekä lehteä ohjaava linjapaperi ovat

siirtyneet TKY:llä edustajistotasolla päätettäväksi asioiksi, tehden lehdestä virallisesti hallituksesta riippumattoman instituution. Lehteä koskeva keskustelu organisaation eri tasoilla on toki ajoittain ollut kiivastakin, mutta askel kauemmas ottaen tämä on ollut vain yksi osa laajempaa kehitysprosessia. Toivotavasti uusi ylioppilaskunta pystyy täysipainoisesti hyödyntämään kertyneet kokemukset, miten ikinä se lehtikuvionsa päättääkään järjestää.

Historiallisesti mielenkiintoiseksi uuden ylioppilaskunnan lehdistökentän tekee se, että KY:n ja TKY:n yhteisen ja molempien ylioppilaskuntien jäsenille kuukauden-parin välein kotiin postitetun Contactor-lehden lakkauttaminen vuonna 1999 ratkaistiin korvaavan lehden osalta kahdella eri tavalla: KY perusti nykyisen Kylteri-lehtensä (www.kylteri.fi), kun taas TKY alkoi tilata jäsenistölleen (postituksen maksamalla) hiukan aiemmin toisaalla perustettua T-lehteä (www.t-lehti.fi). Nähtäväksi jää, siirrytäänkö uudessa ylioppilas-

kunnassa vuosikymmenen takaista vastaavaan ja kaikille yhteiseen lehtijärjestelyyn, vai onko tuloksena useita erilaisia ja eri tavoin julkaittavia lehtiä sähköisten viestintäkanavien ohessa.

Polyteekkari on ollut mieleenpainuva kokemus kaikille niille, joilla on ollut etuoikeus päästä seuraamaan lehden toimintaa lähietäisyydeltä. Mikäli tämä numero jää viimeiseksi, on syytä toivottaa vielä väistyvän lehden sivuillakin parasta mahdollista tulevaisuutta Aalto-yliopiston ylioppilaskunnan lehdistölle: toivottavasti uuden yliopiston monialaisesti lahjakas sekä poikkitieteellinen ja -taiteellinen opiskelijakunta saa arvoisensa julkaisun!

Kaarlo Väisänen

Kirjoittaja on perehtynyt omakohtaisesti teekkarilehdistön kehitykseen 1990-luvun puolivälistä lähtien ja toiminut mm. KY:n ja TKY:n Contactor-lehden hallituksessa ja toimitusneuvostossa sekä Polyteekkarin toimitusneuvoston puheenjohtajana.

Mistä lehdelle nimi?

Polyteekkarin nimeä on käsitelty lehden numerossa 4/2008 (Kuinka Polyteekkari sai nimensä?). Taustana loppuvuodesta 2001 järjestetyn nimikilpailun voittaneella nimellä on TKK:n suomenkielisen osakunnan piiristä 1920-luvulta lähtöisin ollut Tekniikan Ylioppilas, joka vuonna 1937 vaihtoi nimensä Teekkariksi ja kehittyi suomenkieli-

sen osakunnan poistumisen myötä koko ylioppilaskunnan lehdeksi, tehden myöhemmin lakkauttamisen kautta 1970-luvulla tilaa (uudelleen) perustetulle TKY:n tiedotuslehdelle Nyytiset - Uuheter.

Aalto-yliopiston ylioppilaskunnan mahdollisen tulevan lehden nimi on vielä mysteeri, mutta esikuvia löytyy: kaikilla nykyisillä yli-

Virallinen totuus

Hyvinvointia etsimässä

Pitkän ja riehakkaan wapun jälkeen monille koittaa ahdistus. Yhtäkkiä ympärillä ei olekaan enää laumaa ihmisiä eikä pian ole alkamassa taas seuraavaa rientoa minne suunnata. On hämmentävän hiljaista. Onneksi tästä wapun jälkeisestä ahdistuksesta pääsee kuitenkin melko helposti yli ja seuraavaksi edessä odottaakin se aina niin ihana tentteihin lukeminen.

Kevät taas mennä vilahti valtavan nopeasti ja kesä jo kurkistelee oven takana. Nyt sopiikin kerrata kuluutta kevättä ja miettiä minkälainen fiilis itsellä on. Tuleva kesä piristää mieltä, mutta onko olo kevään jäljiltä kuin tyhjäksi rutistetulla peltitölkkillä vai vieläkö löytyy energiaa touhuta? Tällä kertaa kesäkin saattaa valitettavasti luoda opiskelijoille stressiä kiristyneen työtilanteen takia.

YTHS:n tekemän Korkeakouluopiskelijoiden terveystutkimuksen 2008 mukaan psyykkisiä vaikeuksia opiskelijoille aiheuttaa eniten muun muassa jatkuva ylipäätöksen kokeminen. Stressiä puolestaan aiheuttaa esiintyminen sekä vaikeus saada otetta opiskelusta. Kuulostaako tutulta? Kannattaa muistaa, että opiskelu on opiskelijan työ ja sillä on tärkeä merkitys hänen elämässään. Tästä huolimatta tuntuu siltä, että opiskelijan työkykyyn eli opiskelukykyyneen kiinnitetään liian vähän huomiota. Toisaalta ainakin itselläni on sellainen tunne, että asia on hiljalleen menossa parempaan suuntaan ja myös koululla oltaisiin heräämässä opiskelijoiden olemassaoloon ja hyvinvointiin tärkeyteen. Toivotaan, että hiljaa hyvä tulee.

Opiskelun puitteet eli hyvä

opetus, ohjaus, kunnolliset tilat ja yleinen opintojärjestelyjen sujuvuus ovat tie kohti opiskelijan työhyvinvointia. Ehkä jopa tätäkin tärkeämpää on kuitenkin hyvä ilmapiiri, jossa opiskelijat ja yliopiston henkilökunta kulkevat rinta rinnan, tekevät aidosti yhteistyötä ja kunnioittavat toisiaan. Tuoreen terveystutkimuksen mukaan jopa kolmannes opiskelijoista ei koe kuuluvansa mihinkään opiskeluun liittyvään ryhmään, joten asian suhteen on paljon parannettavaa. Eikö olisikin hienoa aidosti kokea kuuluvansa samaan joukkoon henkilökunnan kanssa eikä vain jäädä salista toiseen vaeltavaksi yksilöksi suuressa massassa.

Tänä keväänä pyörähti käyntiin TKY:n ja YTHS:n yhteinen Tue killassa kaveria -hanke, jonka puitteissa kokoonnuttiin yhdessä kiltatoimijoiden kanssa miettimään miten opiskelijoiden hyvinvointi voitaisiin ottaa mahdollisimman hyvin huomioon myös kiltojen jokapäiväisessä toiminnassa. Toivottavasti aiheen esille nostaminen on herättänyt ajatuksia ja johtanut myös konkreettisiin toimiin. Jo ihan pienetkin hyvinvointia edistävät teot ovat askel parempaan suuntaan. Kiitoksia killoille hyvästä työstä ja tsemppiä jatkossakin!

Opiskelijan hyvinvoinnin kannalta hyvin tärkeää on myös riittävä vapaa-aika, rentoutuminen ja itsensä huolta pitäminen. Tässä koulu voi auttaa muun muassa tarjoamalla laadukkaita liikuntapalveluita, mutta loppujen lopuksi vastuu omasta hyvinvoinnista on kuitenkin opiskelijalla itsellään. Pitäkää siis itseltänne huolta. Nauttikaa kesästä! :)

Elina Kekki, sosiaalipoliittiset asiat, TKY:n hallitus

oppilaskunnilla on omat lehtensä historiineen (KY:n Kylteri, TKY:n Polyteekkari ja TOKYO:n Torso). Lisäksi lähihistoriassakin on ylioppilaskuntien yhteistyönä reilusti neljättä vuosikymmentä toiminut KY:n ja TKY:n Contactor, jonka päätoimittajista löytyy Jari Saravuon ja Annamari Sipilän kaltaisia nimiä. Oman lisänsä lehdistö-

kentälle ja sitä kautta myös lehden nimelle asettaa uuden ylioppilaskunnan kaksikielisyys ja käytännössä kenties jopa kolmikielisyys, jolloin yhteistyö ruotsinkielisen osakunnan kanssa sekä ulkomaiden opiskelijoiden huomiointi ovat tärkeässä asemassa.

Kaarlo Väisänen

TKY:n hallitus kiertää maailmaa

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan hallitus on valmistautunut huolellisesti Aalto-yliopistoon. Sen jäsenet ovat Aalto-yliopiston vuoksi uhrautuneet matkustamaan ympäri maailmaa nähdäkseen, miten ulkomaiset korkeakoulut toimivat.

Matkoilla nähdystä ja koetusta saattaa olla hyötyä sen päivän jälkeen, kun Teknillinen korkeakoulu, Taideteollinen korkeakoulu ja Helsingin kauppakorkeakoulu yhdistyvät.

”Viime vuonna minä olen käynyt Trondheimissa, Göteborgissa, Tukholmassa, Lontoossa, Cambridgessa ja Münchenissa”, ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtaja **Markus Heimonen** listaa.

Matkoilla ylioppilaskunnan hallituksen jäsenet ovat tutustuneet muun muassa ulkomaisten korkeakoulujen organisaatioihin ja kampusalueisiin.

Mitä matkoilla on sitten opittu?

”Esimerkiksi Norjassa Trondheimissa tekniikan alan yliopistoon on liitetty muita korkeakouluja. Lopputulos on jäänyt puolitehen, koska yhdistyminen on ollut hallinnollista, vaikka opiskelijat voivatkin valita kursseja eri puolilta yliopistoa.”

Heimosen mukaan Isoon-Britanniaan

Cambridgeen matkusti miltei jokainen ylioppilaskunnan hallituksen jäsen.

”Siellä näki, miten toimii satoja vuosia vanha yliopisto. Cambridge on Teknillisen korkeakoulun kokoinen, mutta sen rahoitus on kaksi kertaa suurempi kuin kaikkien Suomen korkeakoulujen yhteensä.

Se on hallinnollisesti hajanainen, mutta korkeakoulu toimii, koska sinne houkutellaan maailman parhaimmat tyypit ja heille annetaan resurssit tehdä, mitä he haluavat.”

Ruotsissa Göteborgissa ylioppilaskunnan hallituksen jäseniä kiinnostivat kampusalue ja säätiöyliopiston toiminta.

”Teknillisen korkeakoulun kiltoja vastaavilla toimijoilla on siellä omia baareja. Siksi elämää on ympäri kampusta. Kampus on toteutettu niin, että opiskelijoista on ihan normaalia jäädä hengaillemaan sinne.”

Ylioppilaskunnan hallituksen jäsenet vierailevat ulkomaisissa korkeakouluissa, koska se kuuluu Teknillisen korkeakoulun kansainväliseen yhteistyöhön.

Ulkomaanmatkat ovat kuitenkin lisääntyneet Aalto-yliopiston vuoksi.

Tuomas Kokko

Maija Kuismanen

Ruoho on vihreämpää naapuriohjelmassa Ainetta vaihtavat lukevat pääsykokeeseen kahdesti

Kevät vähentää monilla opiskeluhaluja. Tosin ei kaikilla. Jotkut lukevat tälläkin hetkellä pääsykokeisiin voidakseen astella ensi syksyn ylleästi pääarakennuksen ovista sisään – toistamiseen.

”Vuosittain opiskelemaan hyväksytyistä noin sata on sellaisia, jotka ovat jo kirjoilla TKK:lla”, kertoo opiskelijarekrytoinnin ja -valintojen ryhmäpäällikkö **Milla Vaisto-Oinonen** opintotoimistosta.

Opintotoimisto ei pidä tilastoja siitä, mitkä aineet houkuttelevat eniten vaihtoon. Vaisto-Oinosella on asiasta kuitenkin näp-pitumä. ”Monet vaihtavat omaa ainetta lähellä olevaan aineeseen, esimerkiksi kemi-antekniikasta puunjalostukseen tai rakennus-tekniikasta ympäristötekniikkaan. Sen lisäksi haetaan niihin aineisiin, jotka ovat pääsyko-keissakin suosittuja, eli arkkitehtuuriin ja tuotantotalouteen.”

Tommi Rantanen vaihtoi tutkinto-ohjelmaa tuotantotalouteen pääsykokeen kautta vain yhden opiskeluvuoden jälkeen. Alun perin hän oli päässyt sisälle teknilliseen fy-siikkaan, jossa hänellä oli pääaineena systeemi- ja operaatiotutkimus. ”Olin pärjännyt lukiossa hyvin matematiikassa ja fysiikassa, joten se oli helppo valinta. Mutta sitten kun näin, millaisia kurssit olivat käytännössä, niin kaipasin jotakin vähän erityyppistä.”

Vaikka ruoho vaikutti vihreämmältä toisessa tutkinto-ohjelmassa heti alusta alkaen, Rantanen opiskeli täysillä myös ensimmäisen vuoden. Siitä oli hyötyä siinä vaiheessa, kun hän päätti toteuttaa haaveensa. ”Luin tuo-

tantotalouden pääsykokeisiin käytännössä vain jonkin viikon. Olin kuitenkin opiskelut siinä vaiheessa matikkaa ja fysiikkaa jo vuoden. Jos se opiskelumäärä ei olisi riittänyt, niin opiskelutavat olisivat olleet aika huonot.”

Ensi syksynä **Jyrki Luukko** voi tituleerata itseään virallisesti tietoliikennetekniikan opiskelijaksi.

Nyt hän opiskelee vielä elektroniikka- ja sähkötekniikkaa. Pääaineen vaihtaminen kävi helppoakin helpommin, sillä Luukko sai uuden opiskeluoikeuden sisäisen siirron kautta.

Sisäistä siirtoa voivat hakea vuonna 2005 tai sen jälkeen TKK:lle opiskelemaan hyväksytyt. Sisäinen siirto ei ole kuitenkaan yhtä suosittu tapa vaihtaa pääainetta kuin pääsykoe. ”Tänä vuonna taisi olla seitsemän sisäistä siirtyjää. Yleensä vaaditaan että P-, O- ja A1-moduulit on suoritettu, minkä lisäksi voi olla tutkinto-ohjelmakohtaisia vaatimuksia”, kertoo Milla Vaisto-Oinonen.

Luukko vaihtoi lähellä olevaan aineeseen, sillä elektroniikka- ja sähkötekniikasta ei ole valtava hyppy tietoliikennetekniikkaan. ”Kyllähän niissä molemmissa sähköisiä signaaleja käsitellään”, Luukko tuumailee. Syy pääaineen vaihtoon ei liitykään niin paljon opiskelun sisältöön kuin sen jälkeiseen aikaan.

”Firmojen excuja saa varmaankin syyttää siitä, että päätin vaihtaa ainetta. Tietoliikennefirmat tuntuivat vain kiinnostavammilta kuin sähköfirmat”, Luukko kertoo. ”Poru-

kassa oli enemmän draivia ja pysyin paremmin hereillä niillä vierailuilla.”

Hannele Okkonen

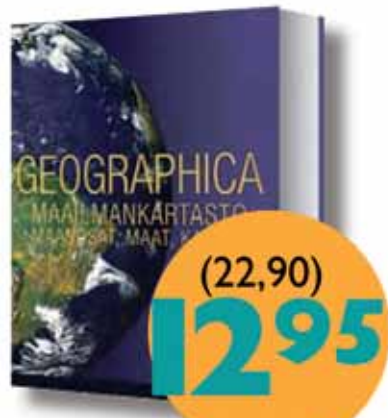
OIKEAT HINNAT

DT Mini Slim 4GB MUISTITIKUT
musta, punainen ja sininen

Sony NAPPIKUULOKKEE
musta, oranssi ja valkoinen

GEOGRAPHICA

YLIOPISTO • KIRJAKAUPPA
yliopistokirjakauppa.fi

HELSINKI Porthania Yliopistonkatu 3, ESPOO Teknillinen Korkeakoulu Otakaari 11

Jyrki Luukko
vaihtoi tietoliikennetekniikkaan.

Pääaineen vaihto teollisuustalouteen oli oikea päätös **Tommi Rantaselle**.

Hetket ovat luetut

Polyteekkari ehti täyttää seitsemän vuotta

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan lehti Polyteekkari on ilmestynyt todennäköisesti nyt viimeisen kerran. Edustajisto päättää sen lakkauttamisesta tässä kuussa.

Polyteekkari yhdistettiin sitä edeltäneistä Nyytisistä ja Otahuudosta. Nyytiset – Uuhter oli Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan lehti. Otahuutoa julkaisi Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan asuntolatoiminta.

Ylioppilaskunnasta sisällöllisesti riippumaton Polyteekkari ilmestyi ensimmäisen kerran 18.2.2002. Lehteä perustettaessa sen vastaava päätoimittaja oli **Elina Valtonen** ja journalistinen päätoimittaja **Miia Lenkkeri**.

Vanhat päätoimittajat vastasivat neljään kysymykseen:

1. Millaisen teit Polyteekkarista ja miten se erosi edeltäjäsi lehdestä?
2. Millä tavalla Polyteekkari profiloitui teekkarien lehdeksi?
3. Mistä sait lehdestä positiivisinta palautetta?
4. Mistä sait lehdestä huonointa palautetta?

1–7/2002

Journalistinen päätoimittaja **Miia Lenkkeri** ja vastaava päätoimittaja **Elina Valtonen** (joka vastaa kysymyksiin)

1. Toimin 2001/2002 vaihteessa Otahuudon päätoimittajana ja siten osallistuin aktiivisesti uuden lehden suunnitteluun yhdessä muun toimituksen, TKY:n hallituksen ja lehdellemme nimetyn toimitusneuvoston kanssa. Minut valittiin sittemmin myös Polyteekkarin ensimmäiseksi vastaavaksi päätoimittajaksi. Edeltäjistään Otahuudosta ja Nyytisistä lehti erottautui siten, että kyseessä oli ensimmäinen kunnan budjetilla tehtävä joka toinen viikko ilmestynvä koko teekkarikunnan lehti. Otahuuto oli toiminut teekkarikylän äänenkannattajana eikä lehden tekotapa ollut koskaan ollut kovin ammattimainen. Nyytiset puolestaan toimi enimmäkseen ylioppilaskunnan tiedotuslehtenä ja sen ote oli Otahuutoa ammattimaisempi mutta moni olisi tuolloin sanonut sitä myös tylsemäksi. Nyytisiä toimitettiin TKY:n tiloissa Otakaarella siinä missä Otahuudon toimitus oli eristetty omiin oloihinsa Jämeräntaipaleella.

2. Lehti suunniteltiin ensimmäistä kertaa vastaamaan laajan heterogeenisen teekkarikunnan toiveita. Tarkoitus oli perustaa lehti, joka nimensä mukaisesti vastaisi teekkarien laajaa lukijajoukkoa ja julkaisisi juttuja kaikilta elämäniloilta. Haluttiin myös ottaa hieman etäisyyttä osittain tunkkaiseenkin teekkari- ja teekkarikyläkulttuuriin ja luoda selkeästi modernimpaa ja yleismaailmallisempaa journalistista otetta. Historian ensimmäisen Polyteekkarin kanteen pistettiin kaksikin läheisesti toisiinsa kietoutunutta naista paitsi herättämään lukijakunnan huomio sellaisenaan, osoittamaan uuden lehdi- kauden alkaneen Otaniemessä. Kaikki eivät pitäneet kannen kuvaa sopivana.

3. Valitettavasti tällaiset asiat eivät enää muistu mieleen. Ehkä niinkin journalistinen sisältö kuin ruokalista herätti eniten palautetta (sen sijainti, luettavuus, paikkansapitävyys).

4. Heikko palaute muistuu mieleen Otahuudon viimeiseltä syksyltä: toimittajat **Eero Holmila** ja **Jaakko Häme** kirjoit-

tivat vissiinkin otasuunnistuksesta varsin teekkarihenkisen, otahuutomaisen ja ennen kaikkea toimittajan etiikan kultaisia sääntöjä pilkkaavan jutun jossa haastattelivat fukseja ja muita hauskanpittäjiä. Jutussa ei muuten ollut mitään eriskummallista paitsi se, että toimittajat olivat edellisenä iltana nautittujen juomien aiheuttaman muistinmenetyksen ja muistiinpanovälineiden puuttumisen vuoksi kirjoittaneet juttuunsa haastateltavien hauskojen kommenttien asemesta itse keksimiään lausuntoja ja pistäneet nämä haastateltujen suuhun. Tämän sulattamiseen ei kaikilla osapuolilla (teekkari)huumori riittänyt ja päätoimittaja sai lehden ilmestymisen jälkeen vastailla kiukkuihin palautteeseen. Toimittajat olivat luonnollisesti ”unohtaneet” varoittaa päätoimittajaa jutun luonteesta ja mahdollisesti aiheuttamasta palauteryöpystä, joten ensimmäisiin yhteydenottoihin sai vastata varsin pöllämystyneenä. Tällainen kokeellinen ”journalismi” ja harrastelijamainen röyhkeys jäivät sittemmin perustetun korrekimman Polyteekkarin sivuilta puuttumaan.

8/2002–9/2004

Terhi Upola

1. Yhteisöjen lehdissä toistuvat tietyt aihepiirit väkisin, ja totta kai halusimmekin kirjoittaa noista teekkarille läheisistä aiheista. Pyrkimyksenä oli kuitenkin löytää ns. vanhoihinkin aiheisiin uudenlaisia käsittelytapoja; tyytlejää ja näkökulmia. Esimerkiksi kun **Matti Pursula** valittiin TKK:n rehtoriksi,

lähetimme hänelle tukun vastauksia, joihin hänen piti keksiä sopivat kysymykset.

Toimituksesta tuli paljon loistavia ideoita, aikani Polyteekkari ei missään tapauksessa ollut vain minun luomukseni. Esimerkiksi toimitussihteeri **Elina Mattila** toi paljon kansalaisjournalistista otetta lehteen. Yritimme siis jalkautua mahdollisimman paljon lukijoiden pariin. Yksi hauska hanke oli rakkaus- ja seksikysely (6/2003), johon tuli yllättäen ihan jumalattomasti vastauksia yhden pikku mainoksen perusteella. Käsitelyssä meni hirveästi aikaa, mutta tulipahan tietoa teekcareiden rakkauselämästä – sitä siis on, kysely todisti.

2. Kyllä kaikki jutut pyrittiin liittämään vähintään opiskelijoihin tai tekniikkaan liittyviksi – tai sitten sellaisiksi, joiden uskoimme jollain ihmisen intuitiolla kiinnostavan ainakin osaa lukijoista.

3. Sain sekä myönteisintä että kielteisintä palautetta kriittisyydestä teekkariyhteisön perinteitä ja itsestäänselvyyksiä kohtaan. Tämä kulminoitui erityisesti pääkirjoitukseen 16/2003. Eräs ylioppilaskunta-aktiivi poltti siitä hihansa, mutta sekä ylioppilaskunnan ytimestä että reunamilta tuli myös todella kannustavaa palautetta – kritiikkiä pidettiin aiheellisenä. TKY:n hallituksen silloinen pj **Antti ”Myntti” Myllys** suorastaan syleili kritiikin kuoliaaksi ottamalla pönötys-termin aktiiviseen käyttöön yo-kunnan toiminnassa. Myntille toki lähtee pojot siitä, että hän osasi suhtautua asiaan loistavan itseironisesti.

Yksi parhaista palautteista tuli SYL:n järjestämästä ylioppilaskuntalehtipaneelistajon oli koottu alan ammattilaisia arvioimaan lehtiä. Paneelin jäsen, Cityn silloinen toimituspäällikkö, nykyinen päätoimittaja **Heini Larros** sanoi, että voisi Polyteekkarin perusteella ryhtyä teekkariksi. (Kommentti tuntui erityisen hyvältä, koska Larros oli kovin kriittinen lähes kaikkia muita lehtiä kohtaan.) Paneeliin lähetimme lehden 11/2003.

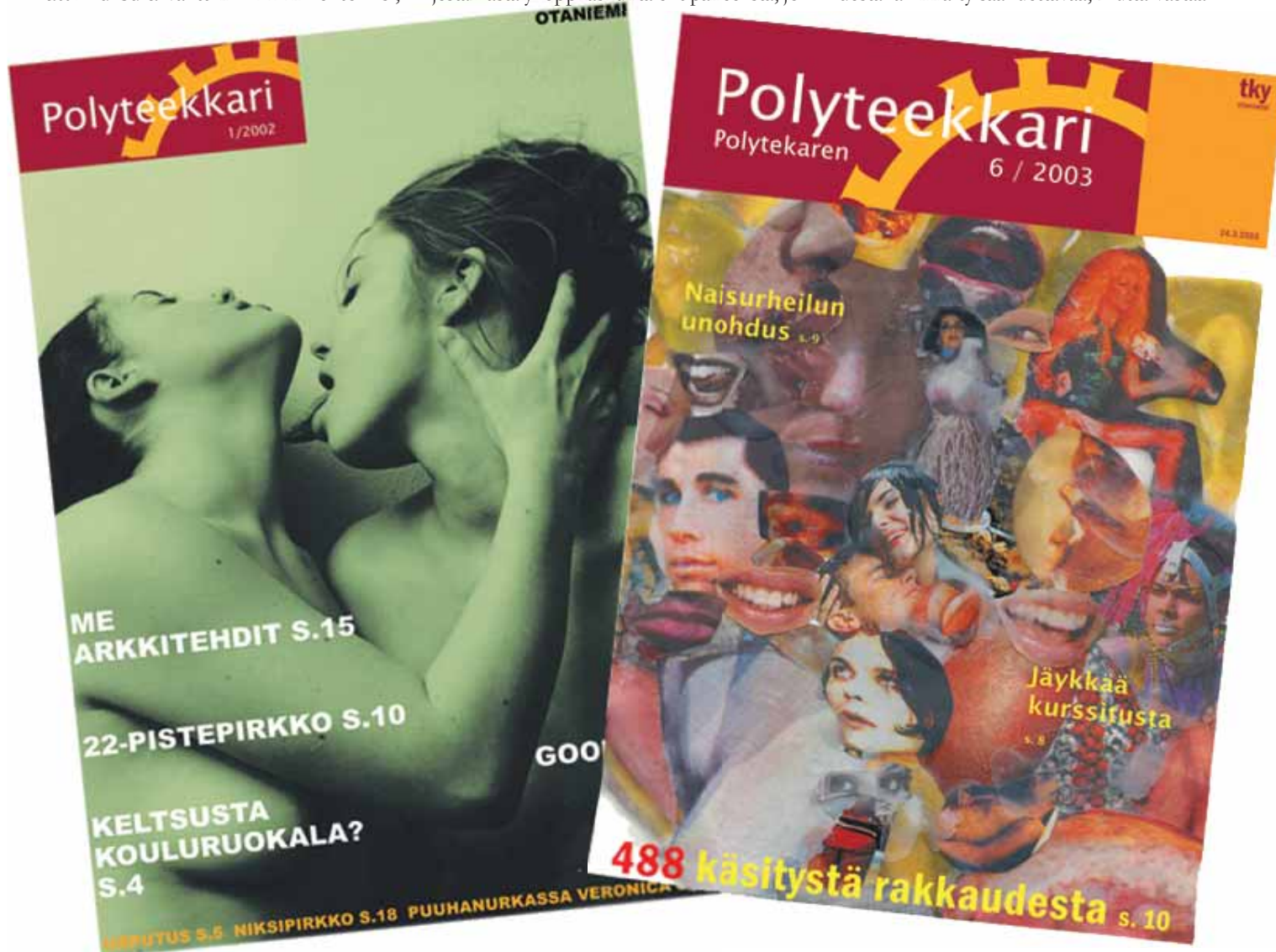
10/2004–9/2006

Mikko Arvinen

1. Ennen syksyä 2004 Polyteekkari oli journalistisesti varsin korkeatasoinen opiskelijalehti, jonka lukijoista suurin osa oli teekcareita. Monet lukijat kokivat lehden itselleen kuitenkin suhteellisen vieraaksi, joten pyrin tuomaan lehteä lähemmäksi sen keskivertolukijoita. Jos lehti oli aikaisemmin profiloitunut pääasiassa laadukkaiden, pidempien reportaasien kautta, pyrin itse nostamaan enemmän esille pieniä paikallisia uutisia. Esimerkiksi Teekkarikylän tapahtumat saivat lehdessä selvästi aikaisempaa enemmän näkyvyyttä.

2. Pidimme riman tarkoituksella varsin alhaalla, jotta mahdollisimman moni olisi uskaltanut kirjoittaa lehteen ja tuoda omat näkemyksensä esille lehden sivuilla. Parhaimmillaan tämä näkyi erinomaisen teekkarihenkisenä lopputuloksena.

3. TKY:n ja Teekkarikylän aktiivit kiittelivät em. instanssien toiminnan aktiivista seuranta. Joidenkin lukijoiden mielestä ”TKY-propagandan” välittäminen teki lehdestä lähinnä tylsää luettavaa, mutta vastaa-

▲ Ensimmäisen numeron kansi viihdytti yksiä, ärsytti toisia.

▲ Kun lukijoilta kysyttiin rakkaudesta ja seksistä, vastauksia ropisi.

vasti toisinaan harjoitettu ylioppilaskunnan toiminnan kriittisempi tarkastelu sai myös paljon kiitosta (kaikilta muilta paitsi TKY:n toimijoilta). Esimerkiksi toimittaja **Suvi Uotisen** kirjoittama reportaasi Teekkarikylän kiinalaisista opiskelijoista keräsi kiitosta ("Otaniemen ikioma Kiina-ilmiö", Poly 3/06). Myös monet kevyemmät jutut saivat positiivista palautetta. Esimerkiksi kevään 2006 vappunumeroa (Poly 8/2006) kiiteltiin kautta linjan varsin onnistuneeksi tekeleeksi (lukuun ottamatta arkkitehtien ikaikaiset vihat kerännyttä pääkirjoitusta).

4. Joitakin seksismi- ja sovinnismisyytöksiä tuli. Osa palautteesta oli perusteltua ja ansaittua, mutta pääasiassa moitituimmat

kirjoitukset heijastivat mielestäni enemmän ympäröivää todellisuutta kuin lehden läh-
tökohtaisesti moniarvoisuuteen pyrkinyttä journalistista linjaa. Seurasimme esimerkik-
si tuohon aikaan lähes legendaarisen Lord-
Selibacyn "Ei toivottu selibaatti" -blogia, ja
hänen kirjoitustensa kriittinenkin referointi
lehdessä oli monille liikaa (ks. esim. "Teek-
karille nainen", Poly 1/06). Vastasimme kri-
tiikkiin esimerkiksi puhtaan humoristiseksi
tarkoitettulla pääkirjoituksella "Olemme
seksistisiä idiootteja" (Poly 12/05), jonka
kuvituksessa toimituksen miespuoliset jä-
senet yrittivät parhaansa mukaan näyttää
lihak-

sikkailta ja seksikkäiltä ilman paitoja. Kirjoitus
sai harvinaisen paljon
positiivista palautetta
("Kampus keskus-
telee", Poly 13/05),
mutta osasta tämän-
kin kirjoituksen

◀Toimituksen
miespuoliset jäsenet
poseerasivat pääsi-
vulla, koska olivat
seksistisiä idiootteja.

saamasta palautteesta heijastui joidenkin
lukijoiden varsin tiukkapipoisena pidettävä
huumorintajuttomuus.

10/2006–9/2008

Johanna Mitjonen

1. Mun Polyteekkarissa oltiin mukana teek-
karien arjessa ja juhlassa. Etenkin ilmiöt ja
ihmiset kiinnostivat mua. Mulle tärkeää oli
lehden visuaalisuus sekä se, että lehti oli
aina kokonaisuus. Tämä tarkoitti sitä, että
haeskeltiin juttuja eri aihealueista ja pyrittiin
aina rakentamaan lehteen taitollisesti rytmi.
Lehdessä oli esimerkiksi uutisosio, pääjuttu
ja palstoja sekä kolumneja.

Mikon Polyteekkarissa oli kosolti enem-
män juttuja, joiden aiheet ammensivat seks-
sistä. Olin itsekkin tehtailemassa niitä, mutta
omissa lehdissä niitä ei juuri ollut.

2. Päätoimittajahaastattelussa yksi mun
lupauksista oli se, että lehteä olisivat mun
kaudella tekemässä teekkarit toisille teekka-
reille. Tämä onnistuikin hyvin. Ensimmäisen
lehden teekkaritoimittajia olivat **Annu, Pek-
ka** ja **Tuomas**. Toisen vuoden toimitukses-
sa **Sofia** ja taittaja-**Elmo** olivat teekkareita.
Kaikki opiskelivat ja touhusivat Otaniemes-
sä omiaan, joten juttuja oli hedelmällistä ide-
oida heidän kanssaan. Tämän lisäksi muka-
na olivat "teekkarihenket" **Kalle** ja **Meri**,
joiden aivoista lähti paljon loistavia ideoita.

3. Vaikka mistä. Ulkoasusta, visuaalisuu-
desta, meiningistä, monipuolisuudesta sekä
ammattimaisuudesta esimerkiksi. Ajassa
kiinni olemisesta ja rohkeudesta tarttua asi-
oihin tykättiin. Valtavaksi suosikiksi nousi
toimittaja **Annu Niemisen** "Ikuisen teek-
karitytön haudalla" -kolumni. Myös **Mikko
Kuitusen** ja **Jussi Pakkasen** Ilman naista
-sarjakuvasta sekä **Pekka Tuomisen** Tekni-
kan ihmeet -palstasta tuli paljon positiivista
palautetta.

4. Tuntuupa tylsältä muistella näitä. Oi-
keat teekkarit tuntui inhoavan mun lehteä
aika paljon, siellä vaikuttavilta ihmisiltä tuli
paljon sellaista palautetta. Oli jotenkin sur-

kuhupaisaa, kun edarivaalien jälkeen lehti lei-
mattiin oikeiden teekkareiden äänitorveksi,
koska olin julkaissut paljon oikeiden teek-
kareiden kommentteja vaaleja käsittelevässä
jutussa (POLY 13/2007), koska musta ne
olivat iskeviä kaikessa kärkeäydessään. Ai-
niin! Ja jossain vaiheessa tuli palautetta siitä,
että meidän jutuissa esiintyy liikaa infolaisia.
Sitten rankattiin niitä pois haastateltavista,
ettei taas menisi herne jollekin nenuliin. Se
oli vaikeaa, koska infolla opiskelee todella
paljon mielenkiintoisia tyyppejä.

10/2008–9/2009

Janne Luotola

1. Pyrin pitämään Polyteekkarin ylioppi-
laskunnan jäsenien lehtenä, joka käsittelee
puolueettomasti teekkarien elämään liittyviä
asioita painottaen opiskeluun ja opiskelijaj-
kulttuuriin liittyviä aiheita. Edeltäjäni lehteen
verrattuna vähensin kolumnityyppiset tekstit
minimiin ja pyrin tekemään samoista aiheista
journalistisesti toimitettuja juttuja. Muuten
pyrin jatkamaan hänen korkeatasoista jälke-
ään.

2. Juttujen aiheet liittyivät suurelta osin
opiskelijatapahtumiin ja Teknillisen korkea-
koulun asioihin. Muita aiheita tarkasteltiin
teekkarin näkökulmasta. Ainoastaan juttujen
tekotapa oli tarkoitus pitää objektiivisena ja
tyyliltään journalistisena.

3. Kevään lehdistä tuli enemmän positiiv-
ista palautetta kuin syksyn lehdistä. Erityi-
sesti vappunumeroa keuhuttiin. Hilpeyttä oli
herättänyt erityisesti myös N:n vuoden
opiskelijan opas numerossa 11/2008 ja juttu
kuvitteellisesta tieteestä numerossa 6/2009.
Tärkeiksi aiheiksi koettiin ainakin yliopisto-
lainsäädäntöä ja opiskeluaikojen koskevat ju-
tut, joista on kirjoitettu useissa numeroissa.

4. Asiavirheet ovat herättäneet suuttumusta.
Numeron 15/2008 uutinen ja 1/2009
pääkirjoitus koskivat Helsingin kauppa-
korkeakoulun ylioppilaskunnan varainsiirtopä-
ätöksiä ja sisälsivät virheellistä tietoa. Myös
jotkin aihevalinnat on koettu liian kaukaisik-
si teekkarimaailmasta.

◀Polyteekkarin
ulkoasu uudistui.

Kuvitteellinen juttu lystii-
kasta viihdytti lukijoita. ▶

Tulevaisuusvisioiden pitkä menneisyys

Korkeakoulun johdon katseet suuntaavat kauas tulevaan. Ja kun hahmoteltu aikakausi koittaa, sitä maalaillut visio on hautautunut vähin äänin ja vaihtunut uuteen.

”Tavoitteena on, että Aalto-yliopisto kuuluu maailmanluokan yliopistojen joukkoon 2020 mennessä”, sanotaan Aalto-yliopiston nettisivuilla yliopiston tavoitteesta. Tänä päivänä katse näyttää siintävän kauas mutta niin se on siinnyt aiemminkin.

TKK:lla on aina maalailtu tulevaa. Ja Suomessa kauan ennen korkeakoulua. Historiantutkija **Panu Nykänen** mainitsee suomalaisen **Johan Gadolinin** tehneen ensimmäisen teknillisen alan tulevaisuusvision vuonna 1802. Silloin tosin ei puhuttu vielä minkään yliopiston ”missiosta” vaan ”teknillisen opetuksen tarpeesta”.

Nykänen muistuttaa, että Aalto-yliopiston ajatus on vanha. Kaupallisen ja teknillisen opetuksen liittäminen samaan kokonaisuuteen oli esillä esimerkiksi 1850-luvun lopulla ja 1960-luvun alussa Polyteknillisen Opiston toimintaa suunniteltaessa.

Seuraavan kerran teknillisen alan kehittämisen tarve nousi yleisemmin esiin 1892 **Qvistin** ja **Palménin** muistiossa. Se oli Nykäsen sanoin ”Teknillisen korkeakoulun ensimmäinen strategia”, koska siinä määriteltiin korkeakoulun tarkoitus ja suhteet ympäröivään maailmaan sekä muutostarpeet ja niiden syyt. Korkeakoululle vaadittiin muun

muassa lisää opettajia, tieteellistä työskentelyä, opiskelijoille lisää valinnanvapautta ja määrärahoja matkustamiseen.

”Jos asiakirjat kirjoitettaisiin nykykielelle ja pistettäisiin nykyisten tulevaisuusvisioiden rinnalle, niitä ei erottaisi nykyisistä mietinnöistä”, Nykänen kuvailee.

Kehitystyö on ollut jatkuvaa. Polyteknillinen Opisto muutettiin 1908 Suomen Teknilliseksi Korkeakouluksi. **Emil J. Simola** laati muun muassa vuonna 1927 laajan mietinnön teknillisen opetuksen uudelleen järjestämiseksi. **Martti Levón** kirjoitti 1952 mietinnön TKK:n tulevaisuudesta sodanjälkeisessä maailmassa, jossa tekniikan tutkimus ja opetus oli saanut aivan uuden merkityksen osana kansainvälistä kaupallista ja poliittista kilpailua.

”Kaikkien missioiden ja visioiden äidiksi” Nykänen luonnehtii **Jaakko Raholan** vuonna 1956 kirjoittamaa puhetta, joka määritteli tekniikan roolin, sen tehtävät ja vastuut yhteiskunnassa.

1970-luvulla tulevaisuusvisioista tuli peruskauraa. 1980-luvulla muodostettiin Teknillisen korkeakoulun kehittämissyksikkö, jonka päätehtävänä oli laatia suunnitelmia,

joita tuotettiin vuosittain kymmensenttinen nippu.

Suurimmat visiot koskevat aina pitkän aikavälin tapahtumia. ”Pääsääntöisesti aina ne, jotka luovat tavoitteen, tuskin koskaan näkevät niiden toteutuvan”, Nykänen toteaa.

Visioita on tehty erilaisilla aikajäniteillä. Kehittämissyksikön Teknillisen korkeakoulun tutkimustoiminnan strategiassa asetetaan tavoitteita kahden–kolmen ja viiden–kymmenen vuoden päähän. Aalto-yliopistossa tähtäin on reilun kymmenen vuoden päässä.

”Aikajänteen pitää olla riittävän pitkä”, Aalto-yliopiston visiota pohtineen työryhmän vetäjä, professori **Jukka Seppälä** sanoo. ”Jos ajatellaan nyt sisään tulevia opiskelijoita, niin he valmistuvat vasta pitkällä ensi vuosikymmenen puolella. Toimenpiteiden, jotka tehdään nyt Aalto-yliopistoa muodostettaessa, vaikutus alkaa näkyä vasta vuosikymmenen loppupuolella.”

Vuosi 2020 ei ole eksakti mutta hyvän mittainen. Strategisten suunnitelmien pitää koskea lähivuosia mutta niiden tavoittelemat tulevaisuuskuvat toteutuvat vasta paljon myöhemmin. ”Ei tulevaisuusvisioita voi tehdä kerran kymmenessä vuodessa, vaan sen täytyy olla elävä prosessi.”

Vuonna 2006 laadittiin Teknillisen korkeakoulun yhä voimassaoleva strategia, jonka tähtäimessä oli vuosi 2015, Kehittämissyksikön suunnittelupäällikkö **Matti Apajalahti**

kertoo. TKK:n on tarkoitus olla ensi vuosikymmenen puolivälissä kansainvälisempi, laadukkaampi, yhteiskunnalliselta vuorovaikutukseltaan aktiivisempi ja paremmin digitalisoitu korkeakoulu.

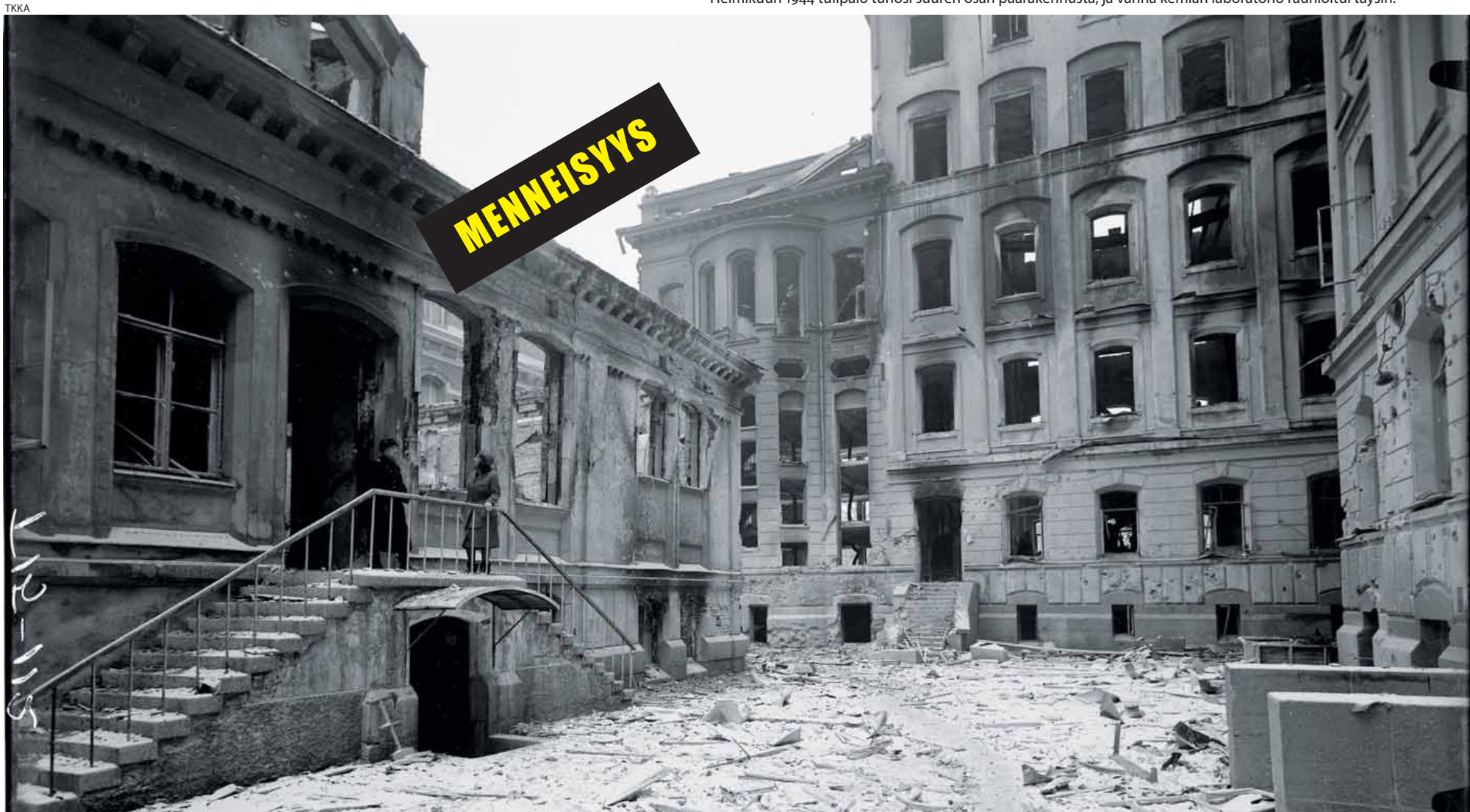
Visioilla eri aikakausina on paljon yhteistä. Niiden päälinjat ovat toteutuneet hämmästyttävänkin tarkasti, tosin pitkää pidemmällä aikataululla.

Poikkeuksiakin on, varsinkin yksittäisten hankkeiden kohdalla. Vielä vuonna 2001 Keilaniemeen puuhattiin täyttää vauhtia ”kansainvälistä IT-yliopistoa”. Culminatum Oy:n Helsinki Consulting Groupilta tilaama selvitys esitti, että hanke etenisi kiireisesti, ja yliopisto aloittaisi opetuksen 2002 syksyllä. Yliopisto olisi ottanut enintään 500 opiskelijaa, jotka olisi koulutettu tieteen kandidaateiksi 1,5 vuodessa. Esitys meni eduskuntaan asti, joka lopulta hautasi aloitteen.

Entä millainen TKK:n pitäisi olla tänä päivänä? Siis entisten tulevaisuusvisioiden mukaan. TKK:n vuosina 1994–2003 virassa ollut rehtori **Paavo Uronen** laati vuonna 2001 puheen Teknillisestä korkeakoulusta vuonna 2010.

”Me haluamme olla todellinen huippuyliopisto, Euroopan MIT.” Suunnitelma asettaa tavoitteeksi, että Teknillinen korkeakoulu on vuoteen 2010 mennessä Euroopan kymmenen parhaan tekniikan yliopiston joukossa.

Helmikuun 1944 tulipalo tuhosi suuren osan päärakennusta, ja vanha kemian laboratorio raunioitui täysin.

Aalto-yliopisto ei kuulunut Urosen näkemyksiin tulevaisuudesta. ”Teknillinen korkeakoulu vuonna 2010 on edelleenkin valtion yliopisto; en usko yksityistämisen tai säätiöittämisen olevan mahdollista, sillä tarvittavaa pääomaa lienee mahdoton saada.”

”Silloin se ei näyttänyt mahdolliselta mutta se tilanne on muuttunut”, Uronen toteaa kahdeksan vuotta myöhemmin. Hän oli ollut aikaansa edellä. Hän oli esittänyt jo vuonna 1995 opetusministerille yhdessä **Jorma Ollilan** kanssa, että TKK:sta tehtäisiin sää-

tiöyliopisto. Opetusministeri kuitenkin tyrmäsi ajatuksen, koska ei nähnyt siitä mitään hyötyä.

Vuotta myöhemmin Uronen esitti, että TKK ja Helsingin kauppakorkeakoulu yhdistettäisiin, mutta tämän esityksen tyrmäsi

kauppakorkeakoulu.

Nyt näemme, mitä hylätyille ehdotuksille tapahtuu, kun aikaa on kulunut miltei 15 vuotta.

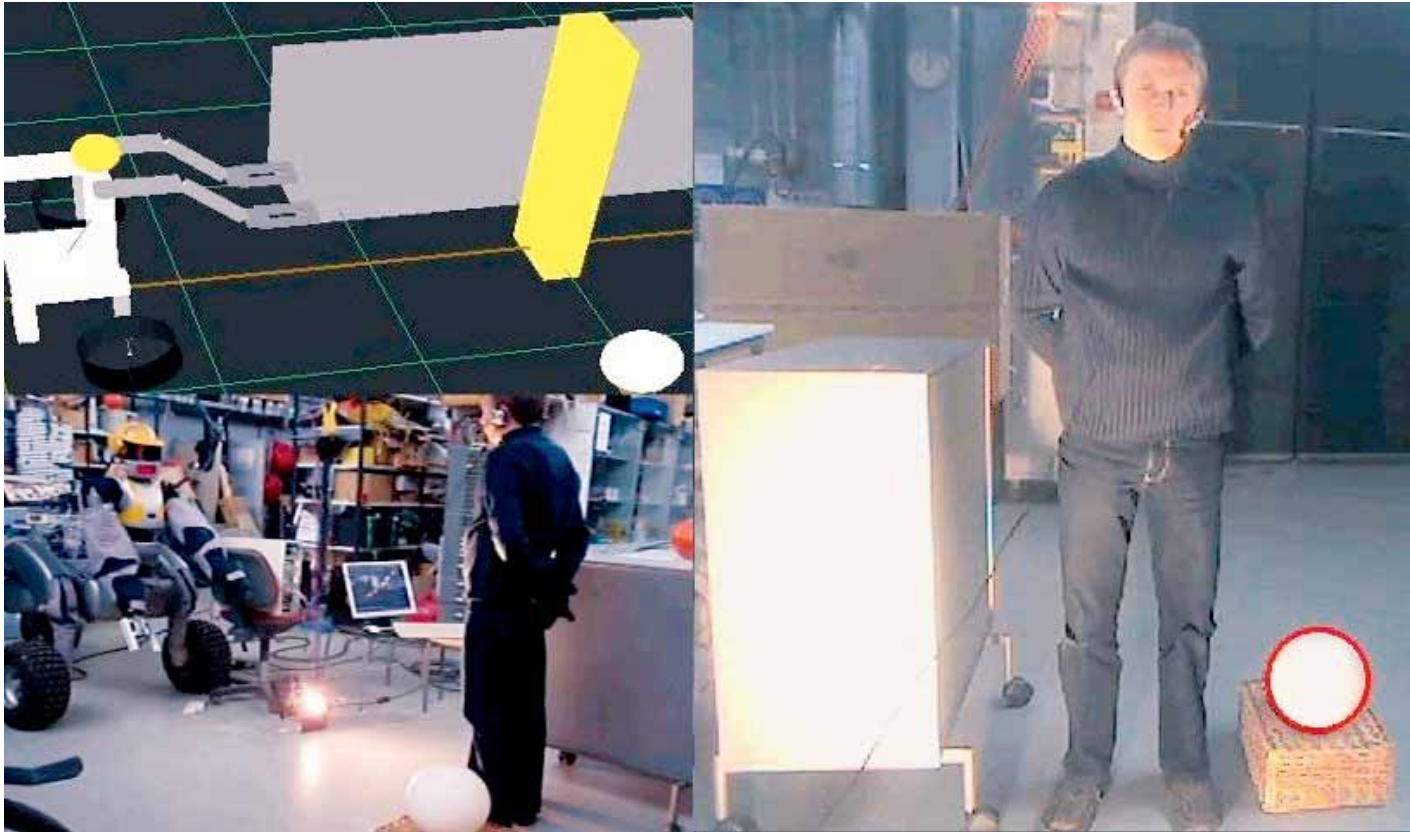
Janne Luotola

Teknillinen korkeakoulu vuonna 2010			
Entisen rehtorin, Paavo Urosen , mukaan vuonna 2001			
	Ennuste 2010 vuodelta 2001	tulos 2001	tulos 2008
Opiskelijoita	12000	11757	12251
Sisäänotto	1500	1603	1388
Professoreita	350	200	205
Henkilöstö	4000	2878	3166
Mediaanivalmistumisaika	<6 vuotta	6,9	6,9
Perustutkintoja (DIA)	1200	853	995
Tohtoritutkintoja	250	107	142
Ulkomaisia opiskelijoita	10 %	3,6 %	6,4 %
Budjetti:			
- OPM (Milj. euroa)	200	114	155
- hankittu (Milj. euroa)	250	86,5	112,5

TKKA

Vuosina 1961–1969 rakennettiin TKK:n päärakennusta.

Youtubessa olevasta videosta näkyy, kuinka TKK:lla kehitetty Workpartner tunnistaa, minne henkilö siirtää kuvassa olevaa palloa. Robotti osaa vastata henkilön näkökulmasta kysymykseen, missä pallo on, ja osoittaa pallon olinpaikan katseellaan sekä päivittää sen sijainnin 3D-malliin.

Astronautin paras ystävä

Kentaurit loikkaavat satukirjoista todellisuuteen, kun ihmiset tekevät jotakin tarunhoitoista – lentävät Marsiin. Hevososen alaruumiista ja ihmisen yläruumiista koostuva olento auttaa ihmistä töissä vieraalla planeetalla.

”Tavallaan tässä projektissa on vähän science fictionia mutta tämän tarkoituksena on löytää rajat, mikä on scifiä ja mikä mahdollista”, automaatiotekniikan tutkija **Seppo Heikkilä** selittää.

Heikkilä valmistelee väitöskirjaa astronautin ja robotin välisestä yhteistyöstä Euroopan avaruusjärjestö ESA:lle. Tavoitteena on selvittää, millä tavalla ihminen voisi tehokkaasti hyödyntää robotteja vieraan planeetan

ja Kuun kamaralla.

”Koska laitteet ja tilat avaruuslennoilla on suunniteltu pääasiassa ihmistä varten, tulisi myös robotin olla mahdollisimman ihmisen kaltainen pystyäkseen toimimaan samassa ympäristössä tehokkaasti.”

TKK:lla järjestetyssä avaruusrobotiikan kansainvälisessä symposiumissa esiteltiin muun muassa Yhdysvaltojen avaruusjärjestö NASA:n vuodesta 1998 alkaen kehittämään

Robonautin ja TKK:lla vuodesta 1998 kehitellyn *WorkPartnerin* kykyjä, joita tarvittaisiin 20–30 vuoden päästä koittavilla Kuu- ja Mars-lennoilla.

Robotit ovat vielä hyvin kömpelöitä, puhumattakaan niiden valmiudesta ottaa käskyjä vastaan tai itsenäisestä toimintakyvystä. Ihmiset ovat kuitenkin paksuissa avaruuspuvuissaan vielä kömpelömpiä, kun planeetta

vaihtuu Maasta Marsiin. Siksi robotit voisivat tehdä niitä asioita, joita me ihmiset teemme maapallolla.

Robotti hoitaisi tulevaisuudessa monia töitä avaruuspukuista astronauttia nopeammin, turvallisemmin, laadukkaammin ja halvemmin. Ihmisten lähettäminen vieraalle planeetalle on monimutkaisempaa kuin robotin lähettäminen.

Marsissa tai Kuussa robotti tekisi geologista kenttätutkimusta, asentaisi erilaisia mittalaitteita ja kommunikaatioverkkoja sekä tekisi huolto- ja tarkastustöitä tukikohdassa. Itsestään se ei tehtäviin kuitenkaan pysty.

”Täysin autonomista robottia ei saada lähitulevaisuudessa”, Heikkilä toteaa. ”Aina ne tarvitsevat ihmisen apua. Robotti voi löytää ongelman muttei tiedä, mitä ongelmalle pitäisi tehdä.”

Tiedon välittyminen robotin ja ihmisen välillä on Heikkilän haaste. ”Jotta yhteistyö olisi mahdollisimman helppoa, kommunikaation tulisi olla sujuvuudeltaan mahdollisimman lähellä ihmisten välistä kommunikaatiota.”

Ihmiset viestivät keskenään puheella ja eleillä. Robotin kanssa ihminen voi viestiä myös esimerkiksi näppäimistön tai osoittimien kautta. Näppäimistö voisi olla esimerkiksi astronautin avaruuspuvun hihassa.

”Suuri kiinnostuksen kohteeni on se, onko robotin kanssa järkevää käyttää luonnollista kieltä vai keinotekoisia kommunikaatioita. Tämä tieto olisi avuksi astronautin ja robotin välistä kommunikointia suunniteltaessa”, Heikkilä kertoo.

Kehitettävää riittää valtavasti erityisesti kommunikaation tehokkuudessa ja robotin liikkumisnopeudessa. ”Jos tehtävän selittämiseen menee enemmän aikaa kuin astronautilta sen tekemiseen, robotti on turha.”

TKK:n WorkPartnerilla, jota Heikkilä nimittää kentauriksi, on neljä pyörällä varustettua jalkaa. Robotti pystyy sekä ajamaan että kävelemään niillä. Robotin liikkuminen on itsestään, ja se pystyy esimerkiksi kiertämään tai ylittämään esteitä. Sen yläruumiissa on kaksi vösinivelistä käsivartta, joiden päissä olevilla sormilla se voi tarttua esineisiin ja siirrellä niitä. Sillä on päässään myös näkökyky, jolla se pystyy analysoimaan ympäristöä.

Robottia voi ohjata puheella, tietokoneella, viittomalla ja visuaalisilla merkeillä. Heikkilä testaa kaikkien viestintätapojen toimivuutta.

Robotti ymmärtää vain tietyt ennalta määritetyt komennot sekä niihin liittyvät parametrit. ”Jos löytää uuden kohteen, pitää pystyä luomaan sille esimerkiksi uusi nimi, jotta siitä pystytään puhumaan. Jos sanoo robotille ”Vie pallo tuonne!” se ei ymmärrä vaan kysyy tarkennusta”, Heikkilä kuvailee.

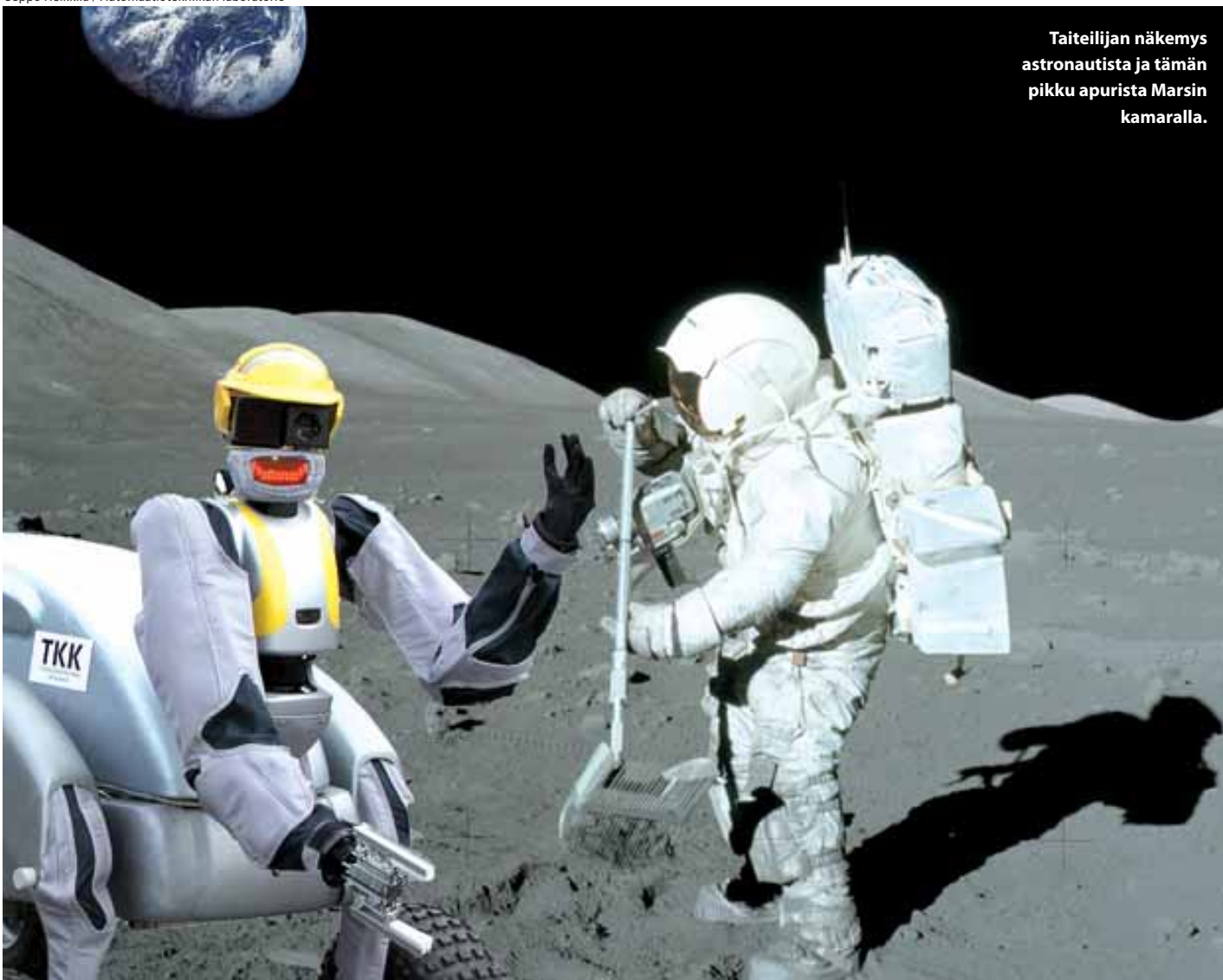
Kommunikaatiossa pitää määritellä aina myös todennäköisyys. Esimerkiksi puheentunnistus etsii aina mahdollisimman todennäköisesti vastaavia sanoja, minkä vuoksi pitää määritellä, kuinka epätodennäköisiä käskyjä robotti alkaa vielä toteuttaa.

Väitöskirjahanke alkoi vuoden 2008 alussa ja päättyi 2010 lopussa. Hankkeen huipennukseksi WorkPartner viedään ESA:n avaruuskeskukseen Hollantiin noin 8 x 8 metrin kokoiselle Marsin pintaa muistuttavalle alustalle suorittamaan tehtäviä, joita robotilla olisi oletettavasti edessä punaisella planeetalla.

Marsin valloitus ei ole kovin ajankohtainen tavoite. Seuraavaksi vuoden 2011 lopussa planeetalle lähetetään Mars Science Laboratory -mönkijä, jonka on määrä tutkia planeetan asuttavuutta ja elämän edellytyksiä. Ennen kuin ihmistä voidaan lähettää paikalle, sinne on lähetettävä robotteja, jotka kykenevät valmistelemaan ihmisen asuttavan tukikohdan.

Janne Luotola

Seppo Heikkilä / Automaatiotekniikan laboratorio

HELPPOA RAHAA SYYSKUUN ALUSSA:

Lapio-kurssin assistenttihakuku

Johdatus opiskeluun ja tietojärjestelmiin, tuttavallisemmin Lapio-kurssi etsii uusia reippaita assistentteja pitämään tietokoneharjoituksia sekä valvomaan matematiikan tasokokeita syyskuun alussa.

Työnkuva:

Osallistu rentoon koulutustilaisuuteen elokuun lopulla.
(Koulutustilaisuudessa opetamme kaiken, mitä assistentin pitää tietää tai opettaa.)

Pidä syyskuun alussa harjoituksia aiheista:

- sähköpostiohjelmistot, WebOodi, uutisryhmät, IRC
- komentorivityöskentely (hakemistojen ja tiedostojen käsittely)
- Officen peruskäyttö (Excel, Word)

Valvo tunnin mittaisia matematiikan tasokokeita.

Palkkaa maksetaan 22 euroa tunti. Kokonaisuudessaan yhden assistentin korvaus muutaman päivän työstä on noin 400-500 euroa.

Jos kiinnostuit, lähetä vapaamuotoinen hakemuksesi sekä opintosuoritusotteesi osoitteeseen T-106.1111(at)cs.hut.fi mahdollisimman pian, kuitenkin viimeistään pe 29.5. (Vaihda (at) -merkin tilalle @.) Lisätiedot samasta osoitteesta.

Aura Paloheimo
vastaava opettaja

Omaksi ja muiden iloksi

Toiset tuntevat **Irian** alastonkuvista. Toiset yliopiston kampukselta.

”Mä tykkään olla kameran edessä”, geologian fuksi **Irina** kertoo. Se on helppo uskoa. Opiskelijatyön debyyttikuvat komeilevat Erotica-lehden tyttösarjassa 2/2009. Kolmen aukeaman aikana Irina riisuutuu vaatekappale kerrallaan, kunnes poseeraa katsojalle alasti, haarat levällään.

Kuvasarjan teemana on venäläinen tsaaritar. Irinalla on päällään turkki, turkishattu, korsetti ja saappaat, ympärillään teemaan sopiva lavastus.

Kuvia seuraa alastonmallin haastattelu. Häneltä kysytään muun muassa: ”Miten päädyit alalle?” Kysymys kiinnostaa varmasti myös niitä, jotka eivät katso Irinan kuvia.

Oikeastaan Irina ei päätenyt alalle. Hän halusi sille itse, tosin mutkan kautta. Alkuun nuori tyttö suunnitteli mallin uraa. Hän valmistui vaatesuunnittelijaksi mutta pettyi alaan.

”Tämän päivän muoti ei vain millään miellyt. Sain sellaisen kuvan muotimaailmasta, että siinä on ihmisillä nokka pystyssä. Ja kun pituuteni ei riitä mihinkään, niin en sopinut siihen porukkaan.”

Sen sijaan Irina tiesi, mistä piti. ”Alusta asti minua kiinnosti enemmän autojen kanssa poseeraaminen ja iltatyttö-tapainen pin-up- ja glamour-tyyli. Tähän minulla on sopiva vartalo ja kauniit kasvot.”

Esiintymiskokemusta hankkiakseen Irina oli vuonna 2007 mukana kotikaupunkinsa missikisoissa, joissa hän voitti yleisön suosikin tittelin. Vuotta myöhemmin hän esiintyi Iltalehden iltatyttönä.

Seiskan tähtityttönä poseeraaminen samana vuonna nolottaa Irinaa jälkikäteen. ”Minulle suositeltiin sitä, ja lähdin mukaan hakemaan kokemusta, vaikka en pidä koko

lehdessä, ja yleisön kommentteista päätellen eivät hekään pitäneet minusta.”

Vaatesuunnittelijana Irina halusi erikoistua seksikkäisiin alusvaatteisiin ja poseerata niissä. Siksi Irina ottikin seuraavaksi yhteyttä seksilehtiin ja tarjosi niihin kuviaan. Silloin tärppäsi. ”Erotiikka-alalla luuranko ei ole ikinä ollut suosittu. Täällä halutaan muotoja ja terveen näköisiä ihmisiä.”

Tänä vuonna Irina on ehtinyt esiintyä Erotican jälkeen myös Jallun kannessa.

Poseeraamisen lisäksi Irina on vähitellen alkanut myös stripata klubeilla ja private show'ssa sekä tanssia tangolla.

”Tanssin mieluiten tanssitangolla. Sillä pyöriminen on jotenkin vapauttavaa, tangon päällä ei ole olemassa muuta tunnetta kuin iloa.”

Rahasta Irina ei tanssi. Hän nauttii esiintymisestä. ”On mahtavaa, kun näkee lavalta iloisesti hymyileviä kasvoja tai saa ravintolassa tai privatessa tippä. Se tarkoittaa, että katsoja on nauttinut esityksestä.”

Silti esiintyjä ei osaa sanoa, onko se työtä vai harrastus. ”Kun saan siitä rahaa, se on työ, mutta miellän tankotanssin harrastukseksi, kun harjoittelen.”

Rahaa kuvauksista tai esityksistä ei juuri Suomessa saa. Lehden kuvasarjasta saa 300–340 euroa ennen veroja. Muissa maissa vastaavasta voidaan maksaa tuhansia euroja. Messujen lavalla ja peep-show'ssa esiintymisestä saa vaivaisen euron minuutilta. Private-paikoissa asiakkaat antavat tytölle noin viisi euroa esityksestä. Klubeilla tulot koostuvat pelkistä tipeistä.

Aikaa harrastukseen kuluu melko vähän. Muutamana päivänä kuukaudessa Irina saa työvuoron joko privatessa tai klubissa. Ra-

vintolakeikkoja on vielä harvemmin. Keikkoja ei voi olla usein, etteivät asiakkaat kylästy esiintyjiin.

”Koulu on kuitenkin etusijalla. En ota private-vuoroa, jos minulla on luento, tai en tanssi yöllä, jos seuraavana päivänä on tentti.” Milloin esiintymisiä ei ole kalenterissa, Irina harjoittelee niitä kotona. Ja lukee tentteihin.

Opiskelut kiinnostavat Irinaa kovasti. ”Se tuntuu omalta alalta, vaikka kemia, joka on hyvin oleellinen osa geologiaa, on minulle todella vaikeaa ja pelkään, että sen takia en pärjää. Toivottavasti kuitenkin saan tehdä jotain geologian parissa tulevaisuudessa.”

Tärkein ominaisuus, jolla Irina luonnehtii itseään, on päättäväisyys. Sitä tarvitaan niin opiskelussa kuin erotiikka-alalla.

Alalla työskentelevät ihmiset ovat ihan normaaleita ihmisiä. ”Private-show-paikan pitäjä sanoo, että meillä on ollut töissä tohtoreita, juristeja ja yliopisto-opiskelijoita.”

”Olen kokenut olevani hyvin erilainen, mutta mitä enemmän maailmaa näen, sitä ’normaalimmaksi’ itseni koen.”

Harrastus vaikuttaa myös ihmissuhteisiin. Irinan ystävät työskentelevät myös erotiikka-alalla. Koska ala on yleisesti huonossa maineessa, se lisää yhteenkuuluvuutta alan työntekijöiden keskuudessa.

Muut kaverit eivät joko tiedä Irinan harrastuksista tai sitten he eivät ole vain kommentoineet niitä mitenkään. Ei Irina ole heille kuvia mainostanutkaan.

Vanhemmilleen Irina ei ole kertonut työstään. ”He olisivat hyvin pettyneitä minuun, häpeäisivät ja uskoisivat tehneensä jotain väärin.”

Mahdollisille seurustelukumppaneille Irina on puhunut kuitenkin avoimesti. ”Puhuin aikaisemmissa ystävyssuhteissa, että haluan seksi-alalle, ja he pyysivät minua olemaan tekemättä sitä. Minusta se kuitenkin kuulosti vain siltä, että he halusivat minut vain kokonaan itselleen. Miten ahneet!”

Yleistä seksuaalimoraalia – sikäli kuin selaista on – Irina pitää ristiriitaisena. Toisaalta seksiin suhtaudutaan avoimesti, toisaalta erotiikka-alan ihmisiä katsotaan alentavasti.

”Tämä on loppujen lopuksi hyvin rankka ala, jossa ihmisiä käytetään hyväksi, tyttöjen vartaloa ja asiakkaan rahaa.” Irinan mielestä olisi helpompaa, jos asiakkaat arvostaisivat enemmän esiintyjiä ja esiintyjät enemmän asiakkaitaan.

Sen verran harrastus arveluttaa Irinaa itseäänkin, ettei hän halua esiintyä jutussa koko nimellään. Normaalisti erotiikkataiteilijat esiintyvät taiteilijanimellä. ”Esiinnyn kuitenkin aina omalla etunimelläni, koska en halua olla joku muu. En häpeä sitä, mitä teen, vaan olen se sama Irina, joka olin pikkutyttönäkin. En kuitenkaan halua käyttää sukunimeäni, koska se on perheeni nimi, enkä halua sekoittaa heitä tähän, etteivät muut katso heitä kierosti.”

Irina erottaa tiukasti toisistaan prostituution, pornon ja erotiikan, joka merkitsee joko stripteasea-esityksiä tai tyttö- tai poikakuvia. Määritelmällä on väliä, sillä sen avulla myös Irina vetää omat rajansa. ”Olen erotiikkataiteilija. En tee pornoa, kai siksi, koska tuntuu että sellainen kuuluu yksityiselämään eikä kaikkien nähtäväksi.”

Janne Luotola

”Olen aina halunnut nimenomaan näkyä. Olin hiljainen tyttö, mutta tykkäsin värikkäistä ja erikoisista vaatteista”, **Irina** kertoo.

Poikaystävän kainalossa

Korsettiin ja stringeihin ”pukeutunut” **Suzie** välkkyvä värivaloissa ja katsoo lavalta katsoomoon. Hän poimii silmiinsä nuorehkon kauluspaitaisen miehen ja houkuttelee tämän lavalle. Nainen riisuu miehen paidan ja avaa sepaluksen, riisuutuu tanssien tämän edessä, hieroo itseään miestä vasten ja tyydyttää itseään vaaleanpunaisella sauvalla.

Lavan ympärille on kerääntynyt seksinäлкäisiä ihmisiä. Sexhibition-messuilla tarjotaan virikkeitä ja välineitä petileikkeihin.

Esityksen jälkeen Suzie katoaa back stage, ja **Lariksi** esittäytyvä mies jää napittamaan paitaansa lavan portaille. ”Kaveri yllytti mut tänne. Sillä oli mennyt parisuhde poikki, ja me lähdettiin katsomaan tissejä”, opintonsa keskeyttänyt teekkari kertoo syyn tulolleen.

Myyntikojujen välissä kuhisee ihmisiä näyttösten välissä, nuoria ja vanhoja, miehiä ja naisia. Dildojen ja tussukoiden seassa kulkee kylteri **Karin**, joka ei osaa sanoa, miksi on tullut messuille. ”Tulin poikaystävän kanssa.”

Ammattikorkeakouluopiskelija **Petro** ja **Karolin** kulkevat käsikkäin myymälästä toiseen ja puhuvat kuin yhdestä suusta: ”Me ollaan kihloissa. Tultiin tänne kiinnostuksen ja hyvien kokemusten vuoksi. Täältä saa silmäniloa – molemmille.”

Yliopisto-opiskelija **Björn** ja **Laura** kulkevat kylki kyljessä. ”Tultiin ihan muuten vaan, Björnin ehdotuksesta. Vaikea sanoa, mitä me etsitään mutta ehkä kokemuksia”, Laura miettii.

Suzie pistää **Larin** pokan koetukselle.

Lounas à la trangia

Killat kilpailivat KockFightissa

”Paikoillanne, valmiit, kokatkaa!” kaikuu juontaja **Janne Lehtosen** huuto. Kello raksahuttaa käyntiin, ja seitsemän joukkuetta hyökkää keittiöpöytänsä takaa vesiasioiden-sa kimppuun.

Tai eivät ihan kaikki. Prodekolaiset aloittavat ruoanlaiton rauhallisesti askartelemalla itselleen kokinhatut.

Hattuja tarvitaan Täffän KockFight-kilpailussa, jossa killat kilpailevat keskenään parhaimmasta opiskelijalounaasta. Ateria saa olla perus- tai à la carte -annos.

Kukin joukkue valmistaa ruokaa omalla pisteellään apunaan trangia ja itse tuodut välineet.

”Yrityksen mestarit”, julistaa Koneinsinöörikillan slogan mutta vaatimattomuus on vain silmänlumetta. ”Totta kai tää onnistuu”, **Eetu Kejonen** uhoaa.

”Vartin homma”, uskottelee Sähköinsinöörikillan slogan. Silti kiltalaiset pakertavat ahkerasti ruoan pariin. ”Puoli tuntia me pidetään hauskaa, loppuvarti me pidetään hauskaa mutta tehdään samalla ruokaa”, **Riku Lääkkölä** sanoo. Aikaa ruoan tekoon on 45 minuuttia.

”Heeiii babe, boobs, ass, tänään voittamaton munakokkeli on”, raikuu yleisön punahaalareiden suusta. Kemistit kannustavat Munakokkeli-joukkuettaan, jonka salaiseksi ainesosaksi paljastuu munakokkeli.

Jokaisen joukkueen otteita näyttää leimaavan hienostuneisuus. Vaan ei aivan. Automaatio- ja systeemitekniikan killan kaksikko tekee ruokaa ronskein liikkein ja rasvaisin aineksin. Mättö koostuu muun muassa Coca Colasta, chilistä, jauhelihasta ja pekonista. ”Pula-aikana ihmiset tarvitsivat paljon proteiinia. Nyt finanssikriisin aikana pitää opettaa opiskelijoille, mistä sitä saa”, **Olli-Pekka Osmala** selittää.

Kun jäljellä on enää muutamia minuutteja, pihvit ja kasvikset on nostettava pannulta, aseteltava lautasille ja putsattava pöytä. Tuomareina toimivat keittiömestari **Mats Wallenius** ja ravintolapäällikkö **Malin Östman** kiertävät ja makustelevat annoksia. Wallenius muistuttaa, että valtteja ovat ruoan terveellisyys, taloudellisuus, siisteys ja tietenkin toteutettavuus opiskelijaravintolassa.

Sähköinsinöörikillan punasipulin, kanan, mozzarellan ja turkinpippurisalaatin yhdistelmä kelpaisi paremmin grilliruoksi kuin opiskelijalounaaksi. Kemistikillan reissumunamies-ateria taas saa kehuja helposta toteutettavuudesta. Prodekolaisen raittiusseuralaisten vesiviikon vihannesruokaa kii- tetään keväisyydestä mutta moititaan mausteettomuudesta. Fysikkokillan olutnautaa kehutaan kauneudesta mutta lihaa moititaan vaikeaksi valmistaa. Täffän kotijoukkueen kanawokki vihanneksilla ja nuudeleilla saa pienen moitteen siitä, että mauste on sekoitettu nuudeleihin.

Automaatio- ja systeemitekniikan killan perusmättö on ainoa, joka saa peittelemättömän tyylyn luonnehdinnan: ”Isoin ja rumin annos”, Wallenius toteaa.

Ironisesta sloganista voi päätellä voittajan, Yrityksen mestarit. ”Ehdottomasti parhaimman makuinen ja todella hyvä kokonaisuus”, Wallenius kehuu Koneinsinöörikillan täytettyjä lettuja.

Entä keillä oli paras kannustusjoukkue? Joukkueita saattoi olla muitakin, mutta Kemistikilalaisten punahaalareiden meteli oli se, joka kuului koko salissa.

Vielä järjestäjät eivät ole päättäneet, päätyvätkö jotkin kilpailijoiden resepteistä ensi syksynä Täffän ruokalistalle. Voiko opiskelija-ruokala tehdä ylipäänsä samantasoisia aterioita kuin innokkaat kilpailijat? ”Täpärälle menee, kilpailijat tekivät todella hyvää jälkeä, mutta kyllä onnistuul!” markkinointipäällikkö **Otto Kronstedt** vastaa.

Janne Luotola

Sijoitukset ja ateriat

1. Yrityksen mestarit, KiK, täytetyt letut
2. MunakoKKeli, KK, munakokkelihampurilainen
3. Ankkalinnan kenraalikolmikko, TFY, olutnauta
4. Hjalmar Bonde, TF, kananuudeli
5. Polyteknikkojen Raittiusseura, Prodeko, hedelmävihannesannos
6. LElvottu VaSiKka, SiK, kana-mozzarella-turkinpippurisalaatti
7. Safka-automaatti, AS, pekoni jauheliharisotto

Prodekolaiset **Jasu Koponen** ja **Tatu Virtanen** viimeistelevät kasvisannostaan. ▲

Automaatio- ja systeemitekniikan killan **Olli-Pekka Osmala** maustaa kilpailun ”isointa ja ruminta” annosta. ►

Mikko ”Mokki” Lappeteläinen viimeistelee Yrityksen mestareiden annoksia tuomareiden suita ja silmiä varten. ▼

Päivi Pätsi esitteli teoksiaan alkukeväästä TKK:n päärakennuksessa.

Reaktorisydän sulautui taiteeksi

Mitä mahtaa tapahtua, kun taideopiskelijan hyvä ystävä on teekkari? No, **Päivi Pätsin** tapauksessa kävi sillä tavalla, että hän innostui ystävänsä reaktorifysiikkaa käsittelevästä diplomityöstä niin, että päätti muuttaa sen taiteen kielelle.

Taideteollisessa korkeakoulussa opiskelevan Päivi Pätsin lopputyön nimi on Epävarmuus- ja herkkyyshanalyysi taiteellisin menetelmin. Se koostuu kirjallisen osan lisäksi kuvista, joilla on sellaisia nimiä kuin *Incident neutrons* ja *Absorption*. Pitkähiuksinen nais-hahmo seikkailee kuvissa atomisydämen ja matemaattisten symbolien keskellä.

”En ole opiskellut matematiikkaa tai fysiikkaa lukion jälkeen”, kertoo Päivi Pätsi. Hän valmistautui kuvien tekemiseen luke-malla ensin läpi ystävänsä **Maria Pusan** lopputyön ”Vaikutusalojen tarkentamiseen ja niiden epävarmuuden vaikutusten arviointiin käytetyt matemaattiset menetelmät reak-

torifysiikassa”. ”Ajattelin, että kysyn ystävältäni niistä asioista, joita en ymmärrä”, Pätsi kertoo. Mutta kävi ilmi, että reaktorifysiikkaa ei ollut ihan helppo selittää asiaa lainkaan tuntemattomalle. Kun ystävä kertoi asioista liian vaikeasti, Pätsi täydensi tietojaan internetin avulla.

Measuring-nimisessä kuvassa nainen mitataa keltaista maata ja alfa-kirjaimet leijuvat ilmassa hänen ympärillään. ”Alfa tarkoittaa estimaattia, se on arvio totuudesta”, Pätsi kertoo. Joissakin kuvissa esiintyy myös iso A-kirjain. ”A on vaikutusala”, Pätsi selittää tottuneen oloisesti. Asiat rupesivat loksah-tamaan kohdalleen, kun taiteilija tajusi, että käsittämättömästä aineistosta piti etsiä jotakin tuttua.

Tieteellisessä tekstissä esiintyvät arkikie-lestä tutut sanat ”epävarmuus” ja ”herkkyys”. Ne olivat avaimia, joiden avulla Pätsi

pystyi lähestymään vaikeaa aihetta. ”Ajat-telin, että etsin jonkin yhteisen nimittäjän,

Measuring-taideteoksessa mitataan – mutta mitä?

Hannele Okkonen

› Päivi Pätsin teokset ovat esillä Masters of Arts -festivaaleilla 12.–24.5. Taideteollinen korkeakoulu, Hämeentie 135 C.
› www.mastersofarts.fi

Insinööri

Pakinassa kirjoittaja yrittää ymmärtää ympäröivää maailmaa teknillistieteellisestä näkökulmasta

Paperimiehille töitä

Kyllä ottaa päähän tämä kevät. Aurinko paistaa eikä saa koskaan nukkua edes kahteen-toista. Migreenikin saa uutta hönkää kaikesta siitä loistosta ja paistosta. Ja teinit riehuvat kiimaisina, sekä siitepöly, katupöly ja pien-huikkaset tuhoavat kaikki mahdollisuudet yhteen ainoaan sellaiseen päivään, että voisi joskus olla tyytyväinen johonkin.

Joku insinööri voisi ratkaista häikäisyon-gelman keksimällä vaikka käänteisen heh-kulampun. Tai näinä virheiden arvojen aikoina käänteisen ledivalon! Sitä vain menisi nukkumaan keskellä kirkasta yötä ja kytkisi pimeyden päälle ja slurp: alt lys er svunnet hen. Vieläkin päheempi applikaatio olisi käänteinen taskulamppu. Voisi tehdä muille jäyniä ja vaikkapa piilottaa heidän avaimensa osoittamalla niitä pimeyskeilalla. Ei myöskään häikäisisi syyspimeällä ajaessa, vaikka vastaan tulijalla olisi pitkät päällä, kun vain eliminoisi riittävän suuren osuuden silmiin osuvan valon magneetti- ja sähkökenttien

ristitulon itseisarvosta.

Toimintaperiaate on sama kuin aktiivikuulo-suojaimissa ja -värähtelyvaimentimissa, jossa häyhäntarkka mittalaitteisto selvittää värähtelyn spektrin ja kehittää vastakkaisessa vaiheessa värähtelevän yhtä voimakkaan kentän. Sinä-passiivi vain painaa nappia ja klik: anturisyteemi mittaa fotonien aallonpi-tuusjakauman, generoi identtisen sähkömag-neettisen kentän värähtelymoodien joukon, ja päräyttää sen päälle täsmälleen 180 asteen vaihe-erolla! Siinä olisikin sitten sitä poikaa hankkia vuohia ja neitsyitä, turauttaa norja-laista örinää soimaan, pimeä valo päälle ja kuivaharjoitella uhrimenoja vaikka keskellä kirkasta päivää: In nomine magni dei nostri Satanas, introibo ad altare Domini Inferi!

Virheiden arvojen nimissä kentänvai-mennus voisi olla syytä toteuttaa myös puo-liaktiivisena tai jopa passiivisena. Samaan tapaan kuin esimerkiksi paperikoneiden vä-rähtelyvaimennus, joka pöllii väpätysener-

giansa juuri niistä viboista, joita se koettaa reguloida. (Jotta Paperiliiton työntekijöiden ei tarvitsisi itse pitää niitä koneita paikallaan.) Käänteinen valonlähde imisi kaiken energiansa ympäröivän sähkömagneettisen kentän värähtelystä tukahduttaakseen sen. Ovelaa – toimintaperiaatehan on sama kuin progressiivisessa verotuksessa!

Edes patenttihämminkiä ei pääsisi syntymään, vaikka pimeä valo otettiinkin Hikipedian mukaan kaupalliseen käyttöön jo 1950-luvulla. Pelle Peloton esitteli tuolloin Aku Ankassa pimeäksi maalattua hehku-lamppua. Tämähän ei siis ole käänteisen valon kanssa ekvivalentti keksintö, koska se perustuu interferenssin automaattisen säädön sijasta absorptioon. Ei muuta kuin paperit PRH:lle, firma pystyy ja myyntiin ja loppuelämäksi Summasen biitsille!

Juho Lindholm

Jäynä

Itte tein

Taas on vuoden jäynät jäynätty ja paras pal-kittu. Vaikka ette uskoisikaan, veikkasi Hilja Anka voittajan jo viime syksynä aivan oi-kein. Hyvän idean saa mokattua keskinker-taisella toteutuksella, ja ei niin suurellisella suunnitelmalla pärjää, kun panostaa show-puoleen enemmän. Mutta voittajajäynä on se, mikä pystyy yhdistämään hyvän idean, jossa on kaikki teekkarijäynän ydinosat, laadukkaaseen toteutukseen. Unohtamatta loistavaa presentaatiota, joka ilahduttaa jäy-näämättä jääneitä Valpurin alla.

Voittajat onnistuivat tässä hyvin, vaikka Kallion yössä kuvattu materiaali ei kaikkein laadukkainta ollutkaan. Onneksi jäynättyjen legendaariset lausahdukset olivat kuitenkin päässeet mikrofonille asti ja tekstitys aut-toi heikkokuuloisempia. Esittelyvideolle oli osattu valita sopivasti jäynättyjen komment-teja unohtamatta pientä itseironiaa. Tuoma-risto arvosti jäynässä varmasti myös teknistä

aihetta sekä rentoa meininkiä.

Muista jäynistä kannattaa mainita Valot päälle joukkueen Taksijäynä joka sai kehu-ja ”röyhkeydestä herrasmiesmäisellä taval-la”. Video oli myös pojilla oikein mainio ja kirjoitti yleisöstä mukavat naurut. Hiljaa ilahdutti myös kovin uusi vihreähkö ener-giajuoma, jonka voimalla tätäkin artikkelia kirjoitetaan. Muissakin kilpailujäynissä oli paljon yritystä, mutta ne eivät pystyneet kil-pailemaan voittajan tasaisesti kovatasoisen suorituksen rinnalla. Siis onnea kaikille ar-vontaan osallistujille ja tervetuloa tukemaan toimintaa ensi vuonnakin.

Tulisiko siis kaikkien jäynien olla tällaisia? Voittoja varmasti irttaa tällaisilla jäynillä jatkossakin, mutta me toimituksessa kaipai-simme jotain uutta. Kuka kieltää jäynää ole-masta taiteellinen vaikkapa musiikin saralla? Voisiko jäynä auttaa apua tarvitsevia oikeas-ti? Onko jäynä teekkarijäynä, vaikka tekijöinä

olisi kyltereitä tai taikkilaisia? Näihin kysy-myksiin tullaan varmasti törmäämään seu-raavissa jäynäkilpailuissa. Aaltoyliopisto tuo oman lisänsä myös teekkarijäyniin ja niiden tekijöihin.

Tsekkaa 22. Jäynäkilpailun jäynät osoit-teesta www.jäynä.fi ja muista, että 23. kilpailu on jo käynnissä.

Hilja Anka

Hilja Anka kiittää

Sarjikkaset

Ilman naista

Apropoo

Tuukka-Nalle

MenoX

Oranki

La 30.5. klo 9.30– Kalliokiipeilyn peruskurssi, Käärmekallio, Vantaa. Kalliokiipeilyn perus-kurssilla opetetaan turvallisen kalliokiipeilyn perusteet. Kurssi sisältää mm. ylänkkurin teon, laskeutumisen opetteluun sekä solmut. Tasovaatimus n. 10 kertaa kiivennyt. Ilmot-tautuminen: www.oranki.fi

Taistelupetankkiliitto

Ke 13.5. klo 16.30, Taistelupetankkia Ota-niemessä Alvarin Aukiolla. Lisätietoa lajista www.taistelupetankki.fi

OUBS:n nettisivuilta ladattavissa mm. Rak-kauden Funktion 3. jakso ja Fuksispeksit 2009.

OUBS:n ensi kauden toimituksen haku on auki. Lisätietoa nettisivuilta.

OUBS:n ohjelmistoon kuuluu viihdettä, asiajournalismia, tapahtumatalointeja, haastatteluja ja huumoria. Lukuvuoden ai-kana torstai-iltaisin klo 21.15 tulee kanaval-ta uutta ohjelmaa sisältävä show, jota voi katsella myös Dipolin Cantina-ravintolasta. Uudet videot julkaistaan myös netissä. Mui-na aikoina kanavalla pyörii vuosien varrella tehtyjä ohjelmia.

7.5. torstai 21.15

OUBS-keskusteluohjelma. Nuoren aikuisen elämä on yhtä muutosta. Opiskelut alkaa, muutto omaan kotiin ja lisää vastuuta omas-ta elämästä. Mitä tapahtuu kun tähän kaik-keen lisätään vielä syöpään sairastuminen? Tästä keskustelemassa OUBS:n studiossa viisi nuorta aikuista.

14.5. torstai 17.00

Suora lähetys edustajiston kokouksesta.

28.5. torstai 21.15

OUBS 2009 -show. Tervetuloa juhlimaan nykyisen toimituksen ja kevään viimeistä lä-hetystä. Luvassa myös Rakkauden Funktion kauden päätösjakso.

Tällä palstalla ilmestyvät OUBS:n ohjelma-tiedot ja muuta ajankohtaista tietoa aseman toiminnasta.

www.oubs.fi – #oubs@IRCnet – oubs@oubs.fi

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta tiedottaa

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA
TEKNISKA HÖGSKOLANS STUDENTKÅR
THE STUDENT UNION OF HELSINKI UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

viestinta@tky.fi

TKY luovuttaa Kukan päivän viestin Ilkka Niiniluodolle

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta (TKY) luovuttaa perinteisen Kukan päivän viestin Helsingin yliopiston kansleri Ilkka Niiniluodolle tiistaina 13.5. kello 12.00 Kauppatorilla. Tänä vuonna viestissä otetaan kantaa yliopistolakiuudistukseen ja Aalto-yliopiston ja Helsingin yliopiston väliseen yhteistyöhön. Viesti tuodaan Otaniemestä Kauppatorille melomalla.

Vuonna 2009 Kukan päivän viesti melotaan Helsinkiin jo 54. kerran. Tyrskyjen halki viestin toimittavat ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtaja Markus Heimonen, ylioppilaskunnan hallituksen teekkarikylävästääva Mikko Ikola sekä ylioppilaskunnan pääsihteeri Teemu Halme. Matkan aikana pidetään lokikirjaa, johon matkan tapahtumat kirjataan ylös. Melojien vieressä kulkee myös teekkarien sukelluskerho Kuplan huoltoalus. Tämä on tarpeen, sillä useammin kuin kerran on koko miehistö päätnyt veden varaan.

Kukan päivän viesti on Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnassa perinteinen kevään merkki. Alun perin viesti oli ainoastaan keväinen tervehdys entiselle kotikaupungille Otaniemeen muuttaneilta teekkareilta. Ensimmäisen kukanpäivän viestin vastaanotti 13.5.1956 satamakaupunkimme Helsingin silloinen ylipormestari Eero Rydman.

Nykyään viestin tarkoituksena on kohdistaa päättäjiin huomio opiskelijoiden mielestä tärkeisiin yhteiskunnallisiin aiheisiin, kuten koulutukseen, asumiseen, joukkoliikenteeseen, tutkimukseen, tai maanpuolustukseen. Viestiä vastaanottamassa on ollut muun muassa tasavallan presidentti, useita ministereitä, kansanedustajia sekä yhteiskunnan vaikuttajia.

YTHS:n kesän aukioloajat

Kuten aiempina vuosina, myös tänä vuonna YTHS:n toimipisteet suljetaan osaksi kesäajasta. Osan heinäkuusta suljettuna ovat YTHS:n kaikki pääkaupunkiseudun toimipisteet - käytä tällöin tarvittaessa esimerkiksi kunnallisia palveluita.

Otaniemen toimipiste on suljettu 29.6. - 7.8.
Töölön toimipiste on suljettu 13.7. - 2.8.
Viikin toimipiste on suljettu 22.6. - 7.8.

Lisätietoja: www.yths.fi

Jatko-opiskelijat ja terveydenhuolto

Jatko-opiskelijoiden oikeus käyttää YTHS:n palveluita päättynee 1. elokuuta 2009. Asiasta on sovittu YTHS:n ja kuntien välisessä sopimuksessa, mutta sopimukselta puuttuu vielä sosiaali- ja terveysministeriön hyväksyntä (joka on hyvin todennäköisesti tulossa).

Tulevaisuudessa YTHS tuottaa opiskeluterveydenhuollon palvelut siis ainoastaan yliopistojen perustutkinto-opiskelijoille.

Jatko-opiskelijoilla on uuden sopimuksen myötä oikeus käyttää YTHS:n palveluita

Aalto-yliopiston ylioppilaskunta

Aalto-yliopiston ylioppilaskunnalle valittiin 1. edustajisto

Aalto-yliopiston ylioppilaskunnan (AYY) 1. edustajistovaalit päättyivät keskiviikkona 22.4.2009. Vaaleissa valittiin ajalle 1.8.2009–31.12.2011 45-henkinen edustajisto, joka on ylioppilaskunnan ylin päättävä elin.

Vaaliliitoista eniten paikkoja, 5 paikkaa, uuteen edustajistoon saivat Luova Liitto sekä iThink. Vaalirenkaista parhaimman tuloksen sai Avainrengas, joka sai 13 paikkaa. Vaalirenkaista heti seuraavana olivat Jämerä 12 paikalla ja Ratas 11 paikalla. Henkilökohtaisia ääniä eniten, 80 kpl, sai Pipsa Penttinen.

Vaaleissa oli mukana 5 vaalirengasta ja 22 vaaliliittoa. Ehdokkaita oli yhteensä 456. Vaaleissa äänesti yhteensä 5327 opiskelijaa ja äänestysprosentti oli 34,7 %.

Lopulliset vaalitulokset ja tiedot äänestysviikkaudesta varmistuivat perjantaina 24.4.

heinäkuun 2009 loppuun asti. Mikäli olet jatko-opiskelija, ja sinulla on esimerkiksi jokin säännöllistä kontrollia vaativa sairaus, pidäthän huolta, että hoito jatkuu asianmukaisena esimerkiksi kunnallisten palveluiden tai työterveyshuollon puolella myös.

suoritetun tarkistuslaskennan jälkeen.

Helsingin kauppakorkeakoulussa äänesti 1400 opiskelijaa eli 47,9 % kaikista äänioikeutetuista. Taideteollisessa korkeakoulussa äänestäjiä oli 560, 32 % äänioikeutetuista, ja Teknillisessä korkeakoulussa 3367 eli 31,5 %.

Helsingin kauppakorkeakoulun ylioppilaskunta (KY), Taideteollisen korkeakoulun ylioppilaskunta (TOKYO) ja Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta (TKY) yhdistyvät Aalto-yliopiston ylioppilaskunnaksi 1.1.2010. Ylioppilaskunnan ensimmäisessä edustajistovaalissa äänioikeus oli Helsingin kauppakorkeakouluun (HSE), Taideteolliseen korkeakouluun (TaiK) tai Teknilliseen korkeakouluun (TKK) läsnäolevaksi kirjoitautuneella kyseisen korkeakoulun ylioppilaskunnan jäsenellä.

Kaikkien ehdokkaiden, vaaliliittojen ja -renkaiden äänimäärät ja lopulliset tulokset julkaistaan osoitteessa <http://www.ayy.fi/>.

"Melko väsähtänyt tapaus.
Ei juuri eroa vauvaruoasta."

Näin luonnehti tuorepizzaideaamme *humanisti Oulusta*.

MITÄ MIELTÄ SINÄ OLET?

Uudet **Antonio-tuorepizzat** ovat nyt kaupoissa, mutta ei missä tahansa putiikissa, vaan vain parhaiten varustelluissa herkkukaupoissa. Testaa mieltymyksesi ja liity uuden Antonio-tuorepizzojen laajaan ystäväjoukkoon. *Buon appetito!*

ANTONIO
TUOREPIZZA FÄRSKPIZZA

HUOM! Tarjollahan on muitakin vaihtoehtoja, kuten Raffaele-tuorepizzat.

MOILAS
Pizza

POLYTEEKKARI 9/2009

Lounaskone

Rikkaruoholla
rantsukuntoon!!!

Alvari	Dipoli	Servinmökki	Täffä	Tuas
maanantai 11.5.				
› Kinkkukastiketta, täysjyvä kierrepastaa (g,vl) › Broilerikiusausta (g,r,vl) › Soija-kasvisvuokaa, jogurtti-hunajakastiketta (vl) › Hedelmärahkaa (g,vl)	› Uunimakkaraa tomaattikuorrutuksella (vl) › Pinaatti-kasvisrisottoa (l,g) › Curry-kalakeittoa (vl,g) › Broiler-mandariinisalaattia	› Paholaisen pastakastiketta (vl,g) › Meksikolainen papupihvi, kasvishöystöä (vl) › Curry-kalakeittoa (vl,g)	› Lihapyörykät, sinappikastike (vl) › Tomaatti-mozzarellapaistos (vl,g) › Kalakeitto (vl,g) › Kotijuustosalaatti › A la Carte: Täffänleike	› Bolognesekastiketta, spaghettiä › Feta-kasvispataa, perunaa › Broileri-kookoskeittoa › Hedelmäistä juustosalaattia › Uuniperunaa (g,l,m) katkaraputäytteen kera (g,vl) › A la Carte: Kirsikkaista broilerileikettä, yrttiriisiä › Leipäateria: Kylmäsavulohi-munaonnenleipää Jälkiruoka: Aurinkovaahtoa
tiistai 12.5.				
› Currysilakoita, perunasosetta (g,l,m,r) › Kebablihawokkia, riisiä (g,l,m,r) › Juurespihvejä, kurkku-kermaviilikastiketta (vl) › Appelsiini-mandariiniriisi (vl,g)	› Mantelikalaa (vl) › Jauhelihakastiketta (vl) › Kasvispyöryköitä, kermaviilikastiketta (vl) › Aurajuustokeittoa (vl) › Leipäjuustosalaattia	› Makkarakastiketta (vl,g) › Kikihernehöystö (l,g) › Katkarapu-salaattia (l) › A la Carte: Kana-aurajuusto-ananaspizza (l)	› Smetanahärkä (vl) › Kasvispata (vl) › Savuporokeitto (vl,g) › Kana-caesarsalaatti › A la Carte: Vasikanleike, bearnaise	› Karibia-teema › Porsasta pinaattikastikkeessa, lohkoperunoita › Maapähkinä-riisipihvejä, paprika coo-coo, avocadomajoneesia › Maissi-kikhernekeittoa › Meetvurstisalaattia › Jauheliha-ananaspiizaa › A la Carte: Paistettua riutta-ahventa, hirssiä ja pinaattia › Leipäateria: Kylmäsavulohi-munaonnenleipää Jälkiruoka: Lime-kookossmoothie
keskiviikko 13.5.				
› Kalkkuna-juustokastiketta, pennepastaa (vl) › Persikkaista kinkkupannupizzaa (l) › Pinaatista kasvispataa (g,vl) › Vatkattua puolukkapuuroa (l,m)	› Barbeque-härkäpataa (vl) › Kasvisgratiinia (vl) › Broilerkeittoa (l,g) › Tonnikalasalaattia › A la Carte: Paistettua lohta, sitruuna-roseippurikastiketta	› Rapea kalapala, tilli-tartarkastiketta (vl) › Päivän pastaa (vl) › Kasviswokkia (l) › Broilerikeittoa (l,g)	› Spagetti Bolognese (l) › Pinaatti-fetakastike (vl) › Tomaattikeitto (vl,g) › Kreikkalainen maalaisalaatti › A la Carte: Grillipihvi	› Karibia-teema › Jamaikalaista lammascurrya, villiriisiä › Maissi-perunapihvejä, ananaschutney › Porsas-bataattikeittoa › Nizzalaista tonnikalasalaattia › Kebab riisillä › A la Carte: Inkiväärimaustettua lohta, bataatti-perunapaistosta › Leipäateria: Kylmäsavulohi-munaonnenleipää Jälkiruoka: Mango- Valkosuklaamousse
torstai 14.5.				
› Tandoorimaustettua broileria ja kasviksia, jasminiriisiä (g,l,m) › Hernekeittoa, pannaria ja mansikkahilloa (vl) › Keltaista kasviskastiketta, pennepastaa (l,m) › Pannukakkua ja mansikkahilloa (vl)	› Jauheliha-perunaviipalelaatikkoa (vl) › Nakkikastiketta (vl) › Linssi-kasvishöystöä (l,g) › Hernekeittoa ja pannukakkua hillolla › Tomaatti-mozzarellasalaattia	› Hunajaista possu-juureskastiketta (l,g) › Kasviskroketit, sienikastiketta (vl) › Hernekeittoa, pannukakkua (l,g) › A la Carte: Feta-kasvispizza (vl)	› Kalkkuna gordon bleu (vl) › Kasvispyörykät, chilimajoneesi (l) › Pinaattikeitto ja ½ muna › Cous-cous-katkarapusalaatti › A la Carte: Häränleike, valkospulivoi	› Lihapullia, ruskeaa kastiketta, perunaa › Kasvis-vehnärisottoa tofulla › Hernekeittoa ja pannukakkua › Paahtopaistisalaattia › Kylmäsavulohipizzaa › A la Carte: Chilipaahdettua lohta, ruohosipuli-kermaviilikastiketta, perunamuusia › Leipäateria: Kylmäsavulohi-munaonnenleipää Jälkiruoka: Pannukakkua ja mansikkahilloa
perjantai 15.5.				
› Jauhelihakastiketta, keitettyjä perunoita (l,m,r) › Puna-ahvenmurekepihvit, kananmunakastiketta, perunasosetta (vl) › Vesikastanja –pätkinänuudeleita (l,m,r) › Kuningatarkiisseliä (g,l,m)	› Grillattua broileria, currykastiketta (vl) › Paahdettuja tapas-kasviksia (l,g) › Porkkanasekeittoa, pasteija (vl) › Lohisalaattia › A la Carte: Porsaanleike sienikastikkeella	› Savuporokiusausta, mustaherukkahilloa (vl,g) › Kasviscurrya (vl,g) › Porkkanasekeittoa, pasteija (vl)	› Porsaanleike, sienikastike (vl) › Bulgur-kasvishöystö (vl) › Jauhelihakeitto (l,g) › Broileri-ruccolasalaatti › A la Carte: Paahdettua lohta, sitruunakastike	› Nakkeja tomaattikastikkeessa, perunaa › Tonnikalapastavuokaa › Pinaattikeittoa ja ½ kananmuna › Kreikkalaista fetasalaattia › Uuniperunaa (g,l,m) kinkkutäytteen kera (g,vl) › A la Carte: Grillipihvi, persiljavoit, rosmariinilohkoperunaa › Leipäateria: Kylmäsavulohi-munaonnenleipää Jälkiruoka: Mansikkarahka
maanantai 18.5.				
› Kalkkuna-pastavuokaa (vl) › Katkarapu-vesikastanjawokkia (l,m,r) › Kasviskroketit, keltaista jogurtti-kurpitsakastiketta (vl,g) › Marjakiisseliä (l,m,g)	› Chili con carne (l,g) › Punajuuripihvejä, tzazikikastiketta (vl) › Minestronekeittoa (l) › Katkarapusalaattia	› Lohinuggetit, tartarkastiketta (l) › Kasvislasagnea (vl) › Minestronekeittoa (l)	› Makaronilaatikko › Parsakaalijuustomeditaation › Herkkusienikeitto (vl) › Hedelmäinen juustosalaatti › A la Carte: Täffänleike	› Juustokuorrutettua jauhelihavuokaa › Burgundipataa, riisiä › Kesäkeittoa › Pariloitua kirjolohisalaattia › Tandoori-broilerivap, tomaattisalsaa, nachoja › A la Carte: Katkarapu-kampelaa, perunamuusia › Leipäateria: Katkarapuciabatta Jälkiruoka: Suklaamousse
tiistai 19.5.				
› Lohipyöryköitä, tillikastiketta, keitettyjä tilliperunoita (vl) › Naudanlihastroganoffia, keitettyjä perunoita (vl) › Kasvismusakkaa › Cappuccinovaahtoa (vl,g)	› Kalapuikkoja, tartarkastiketta (vl) › Broiler-basilikakastiketta (l,g) › Papu-juureskastiketta (vl) › Intialaista kasviskeittoa (vl,g) › Paahtopaistisalaattia	› Jauhelihortilla (vl) › Soijapaistosta (vl,g) › Kanasalaattia (l,g) › A la Carte: Tonnikala-paprikapizza (l)	› Krekos jauhelihapuikot (vl) › Täytetyt tomaatit (vl) › Curry-porkkanasekeitto (vl,g) › Kalkkuna-Farfellesalaatti › A la Carte: Oskarinleike	› Rukiisia silakoita, pinaatti-perunamuusia › Punajuuripihvejä, piparjuuri-kermaviilikastiketta, pinaatti-perunamuusia › Broileri-kookoskeittoa › Tomaatti-mozzarellasalaattia › Uuniperunaa (g,l,m) meetvurstitäytteen kera (g,vl) › A la Carte: Porsaan filettä, barbeque-kastiketta, lohkoperunoita › Leipäateria: Katkarapuciabatta Jälkiruoka: Puolukka-kauraherkkua
keskiviikko 20.5.				
› Chili con carne jauhelihasta (g,l,m,r) › Juusto-sipuliseittiä, perunasosetta (vl) › Chili-soijawokkia, tummaa riisiä (g,l,m,r) › Marjarahkaa (vl,g)	› Lihamakaronilaatikkoa (vl) › Välimerenkasvisvuokaa (vl) › Parsakeittoa (vl) › Savumakrillisalaattia › A la Carte: Tandoorikalakunaa, lohkoperunoita	› Toscanalaista broilerikastiketta (l,g) › Porkkanapihvit, jogurttikastiketta (vl) › Päivän pastaa (vl)	› Spagetti Bolognese (l) › Sienikastike (vl) › Meksikolainen kasviskeitto (l) › Savusiikasaatti › A la Carte: Grillipihvi	› Kinkku-kukkakaaligratiinia › Rapeita kalapaloja, ruohosipuli-kermaviilikastiketta, perunaa › Lihakeittoa › TexMex-maustettua broilerisalaattia › Kasvispiizaa › A la Carte: Lohta curry-smetanakastikkeessa, perunaa › Leipäateria: Katkarapuciabatta Jälkiruoka: Appelsiini-rahkahyytelöä
helatorstai 21.5.				
› Hyvää helatorstaita	› Hyvää helatorstaita	› Hyvää helatorstaita	› Hyvää helatorstaita	› Hyvää helatorstaita
perjantai 22.5.				
› Porsasta ja kasviksia kiinalaisittain, jasminiriisiä (g,l,m,r) › Sitruunakuorrutettua seitiä, perunasosetta (vl) › Kasvischilliä, ruis-riisiä (l,m) › Hedelmäsalaattia (l,m,g)	› Pippuri-porsaspataa (vl) › Kasviscouscous, kermaviili-omenakastiketta (vl) › Herkkusienikeittoa (vl) › Broiler-caesarsalaattia	› Savukinkku-pastakastiketta (vl,g) › Tulista kasvispataa (l,g) › Herkkusienikeittoa (vl) › Lämmin texmexwrap (l)	› Porsaanleike, rosépippurikastike (vl) › Kasviscannoloni (vl) › Keltainen kanakeitto (vl) › Länsirannikon salaatti › A la Carte: Grillattu broileria, hunaja-timjamikastike	› Jauhelihakebakoita, tomaatti-chili-kookoskastiketta, kasvisriisiä › Soija-kasvisrisottoa › Lohikeittoa › Brie-juustosalaattia › A la Carte: Täytettyä broilerinfilettä, jogurtti-sitruunakastiketta, riisiä › Leipäateria: Katkarapuciabatta Jälkiruoka: Tallimestarin sitruunakiisseliä

lauantai 16.5.

- Servinmökki
- › Broilerin juustopuikulat, currykastiketta (vl)
- › Kasvistaco (l,g)

- Dipoli
- Dipoli Buffet avoinna lauantaisin klo 11.30-15.00
- › Bolognese (l,g)
- › Kasviskevätkääryleitä, makeaa chilikastiketta (l)

lauantai 23.5.

- Servinmökki
- › Krekos-jauhelihapuikkoja, paprikakastiketta (vl)
- › Kasvispihvit, sienikastiketta (vl)